

የማቴዎስ ወንጌል

፩ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጽሐፍ።

፪ አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤

፫ ይሁዳም ከትዕማር ፋሬስንና ዛሬን ወለደ፤ ፋሬስም ኤስርምን ወለደ፤

፬ ኤስርምም አራምን ወለደ፤ አራምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደ፤

፭ ሰልሞንም ከራኬብ ቦኤዝን ወለደ፤ ቦኤዝም ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም እሴይን ወለደ፤

፮ እሴይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ።

፯ ስሎሞንም ርብዓምን ወለደ፤ ርብዓምም አቢያን ወለደ፤ አቢያም አሣፍን ወለደ፤

፰ አሣፍም ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥም ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራምም ያዝያንን ወለደ፤

፱ ያዝያንም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዝን ወለደ፤ ፲ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ፤ ሕዝቅያስም ሞናሴን ወለደ፤ ሞናሴም አሞፅን ወለደ፤

፲፩ አሞፅም ኢዮሰያስን ወለደ፤ ኢዮሰያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ።

፲፪ ከባቢሎንም ምርኮ በኋላ ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ፤

፲፫ ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ፤ አብዩድም ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄምም አዛርን ወለደ፤

፲፬ አዛርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልዩድን ወለደ፤

፲፭ ኤልዩድም አልዓዛርን ወለደ፤ አልዓዛርም ማታንን ወለደ፤ ማታንም ያዕቆብን ወለደ፤

፲፮ ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን የወለደች የማርያምን እጮኛ የሴፍን ወለደ።

፲፯ እንግዲህ ትውልድ ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት አሥራ አራት ትውልድ፣ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ አሥራ አራት ትውልድ፣ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት ትውልድ ነው።

፲፯ የኢየሱስ ክርስቶስም ልደት እንዲህ ነበረ። እናቱ ማርያም ለዮሴፍ በታጨች ጊዜ ሳይገናኙ ከመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች።

፲፱ እጮኛዋ ዮሴፍም ጻድቅ ሆኖ ለገልጣት ስላልወደደ በሰውር ሊተዋት አሰበ።

፳ እርሱ ግን ይህን ሲያሰብ፣ እነሆ የጌታ መልአክ በሕልም ታየው፣ እንዲህም አለ። የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ፣ ከእርሰዋ የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮኛህን ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ።

፳፩ ልጅም ትወልዳለች፤ እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ስሙን ኢየሱስ ትለዋለህ።

፳፪ በነቢይ ከጌታ ዘንድ።

፳፫ እነሆ፣ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች፣ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆኖአል፣ ትርጓሜውም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር የሚል ነው።

፳፬ ዮሴፍም ከእንቅልፋ ነቅቶ የጌታ መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፤ እጮኛውንም ወሰደ፤

፳፭ የበኩር ልጅዋንም እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ስሙንም ኢየሱስ አለው።

፪

፩-፫ ንጉሡ ሄሮድስም ስምቶ ደነገጠ፣ ኢየሩሳሌምም ሁሉ ከእርሱ ጋር፤

፪ የካህናትንም አለቆች የሕዝቡንም ጻፎች ሁሉ ሰብሰቦ ክርስቶስ ወዴት እንዲወለድ ጠየቃቸው።

፫-፮ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገልን በሰውር ጠርቶ ኮከቡ የታየበትን ዘመን ከእነርሱ በጥንቃቄ ተረዳ።

፬ ወደ ቤተ ልሔምም እነርሱን ሰድደ። ሂዱ፣ ስለ ሕፃኑ በጥንቃቄ መርምሩ፤ ባገኛችሁትም ጊዜ እኔ ደግሞ መጥቼ እንድሰገድለት ንገሩኝ አላቸው።

፭ እነርሱም ንጉሡን ስምተው ሄዱ፤ እነሆም፣ በምሥራቅ ያዩት ኮከብ ሕፃኑ ባለበት ላይ መጥቶ እስኪቆም ድረስ ይመራቸው ነበር።

፮ ኮከቡንም ባዩ ጊዜ በታላቅ ደስታ እጅግ ደስ አላቸው።

፲፩ ወደ ቤትም ገብተው ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩት፣ ወድቀውም ሰገዱለት፣ ሣጥኖቻቸውንም ከፍተው እጅ መንሻ ወርቅና ዕጣን ከርቤም አቀረቡለት።

፲፪ ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ተረድተው በሌላ መንገድ ወደ አገራቸው ሄዱ።

፲፫ እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ፣ የጌታ መልአክ በሕልም ለዮሴፍ ታይቶ። ሄሮድስ ሕፃኑን ለገድለው ይፈልገዋልና ተነሣ፣ ሕፃኑንና እናቱንም ይዘህ ወደ ግብፅ ሸሽ። እስክነግርህም ድረስ በዚያ ተቀመጥ አለው።

፲፬-፲፮ ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገል እንደ ተሠላቁበት ባየ ጊዜ እጅግ ተቆጣና ልኮ ከሰብአ ሰገል እንደ ተረዳው ዘመን በቤተ ልሔምና በአውራጃዋ የነበሩትን፣ ሁለት ዓመት የሆናቸውን ከዚያም የሚያንሱትን ሕፃናት ሁሉ አሰገደለ።

፲፯-፲፱ ሄሮድስም ከሞተ በኋላ፣ እነሆ፣ የጌታ መልአክ በግብፅ ለዮሴፍ በሕልም ታይቶ።

፳ የሕፃኑን ነፍስ የፈለጉት ሞተዋልና ተነሣ፣ ሕፃኑን እናቱንም ይዘህ ወደ እስራኤል አገር ሂድ አለ።

፳፩ እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ያዘና ወደ እስራኤል አገር ገባ።

፳፪ በአባቱም በሄሮድስ ፈንታ ኦርኬላዎስ በይሁዳ እንደ ነገሠ በሰማ ጊዜ፣ ወደዚያ መሄድን ፈራ፤ በሕልምም ተረድቶ ወደ ገሊላ አገር ሄደ፤

፳፫ በነቢያት። ናዝራዊ ይባላል የተባለው ይፈጸም ዘንድ፣ ናዝሬት ወደምትባል ከተማ መጥቶ ኖረ።

፫

፳፭-፳፮ በነቢዩ በኢሳይያስ። የጌታን መንገድ እዘጋጁ ጥርጊያውንም አቅኑ እያለ በምድረ በዳ የሚጮህ ሰው ድምፅ የተባለለት ይህ ነውና።

፳፯ ራሱም ዮሐንስ የግመል ጠጉር ልብስ ነበረው፣ በወገቡም ጠፍሮ ይታጠቅ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የበረሀ ማር ነበረ።

፳፰ ያን ጊዜ ኢየሩሳሌም ይሁዳም ሁሉ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለ አገር ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር፤

፳፱ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር።

፴ ዳሩ ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዳቃውያን ብዙዎች ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባየ ጊዜ፣ እንዲህ አላቸው። እናንተ የእፋኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቊጣ እንድትሸሹ ማን አመለከታችሁ?

፴፩ እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አድርጉ፤

፱ በልባችሁም። አብርሃም አባት አለን እንደምትሉ አይምሰላችሁ፤ እላችኋለሁና። ከነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ሊያሰነሣሉት እግዚአብሔር ይችላል።

፲ አሁን ሰ ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጦአል፤ እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።

፲፩ እኔስ ለንሰሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ጫማውን እሸከም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል፤

፲፪ መንሹም በእጁ ነው፤ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል፤ ሰንዳውንም በጎተራው ይከታል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጣለዋል።

፲፫ ያን ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ ሊጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ።

፲፬ ዮሐንስ ግን። እኔ በአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል አንተም ወደ እኔ ትመጣለህን? ብሎ ይከለክለው ነበር።

፲፭ ኢየሱስም መልሶ። አሁን ስ ፍቀድልኝ፤ እንዲህ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ይገባናልና አለው። ያን ጊዜ ፈቀደለት።

፲፮ ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ወዲያው ከውኃ ወጣ፤ እነሆም፣ ሰማያት ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በእርሱ ላይም ሲመጣ አየ፤

፲፯ እነሆም፣ ድምፅ ከሰማያት መጣቶ። በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው አለ።

፬

፩ ከዚያ ወዲያ ኢየሱስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወስደው፤

፪ አርባ ቀንና አርባ ሌሊትም ከጦመ በኋላ ተራበ።

፫ ፈታኝም ቀርቦ። የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፤ እነዚህ ድንጋዮች እንጀራ እንዲሆኑ በል አለው።

፬ እርሱም መልሶ። ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም ተብሎ ተጽፎአል አለው።

፭ ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ከተማ ወሰደውና እርሱን በመቅደስ ጫፍ ላይ አቁሞ።

፮ መላእክቱን ስለ አንተ ያዝልሃል እግርህንም በድንጋይ ከቶ እንዳትሰናከል በእጃቸው ያነሡሃል ተብሎ ተጽፎአልና

የእግዚአብሔር ልጅ ስ ከሆንህ፤ ወደ ታች ራስህን ወርውር አለው።

፮ ኢየሱስም። ጌታን አምላክህን አትፈታተነው ተብሎ ደግሞ ተጽፎአል አለው።

፫ ደግሞ ዲያቢሎስ እጅግ ረጅም ወደ ሆነ ተራራ ወሰደው፤ የዓለምንም መንግሥታት ሁሉ ክብራቸውንም አሳይቶ።

፬ ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ አለው።

፭ ያን ጊዜ ኢየሱስ። ሂድ፤ አንተ ሰይጣን ለጌታህ ለአምላክህ ሰገድ እርሱንም ብቻ አምልክ ተብሎ ተጽፎአልና አለው።

፮ ያን ጊዜ ዲያቢሎስ ተወው፤ እነሆም፤ መላእክት ቀርበው ያገለግሉት ነበር።

፯ ኢየሱስም የሐንሰ አልፎ እንደ ተሰጠ በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ ፈቀቅ ብሎ ሄደ።

፰ ናዝሬትንም ትቶ በዛብሎንና በንፍታሌም አገር በባሕር አጠገብ ወደ አለችው ወደ ቅፍርናሆም መጥቶ ኖረ።

፱-፲፯ የተባለው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሆነ። ከዚያ ዘመን ጀምሮ ኢየሱስ። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ይሰብክ ጀመር።

፲፱ በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲመላለስም ሁለት ወንድማማች ጴጥሮስ የሚሉትን ሰምዖንን ወንድሙንም እንድርያሰን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ፤ ዓሣ አጥማጆች ነበሩና።

፳፬ እርሱም። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።

፳፭ ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

፳፮ ከዚያም እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማማች የዘብዳዎስን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንሰን ከአባታቸው ከዘብዳዎስ ጋር በታንኳ መረባቸውን ሲያበጁ አየ፤ ጠራቸውም።

፳፯ እነርሱም ወዲያው ታንኳይቱንና አባታቸውን ትተው ተከተሉት።

፳፰ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያሰተማረ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ በሕዝብም ያለውን ደዌና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ በገሊላ ሁሉ ይዞር ነበር።

፳፱ ዝናውም ወደ ሶርያ ሁሉ ወጣ፤ በልዩ ልዩ ደዌና ሥቃይም ተይዘው የታመሙትን ሁሉ አጋንንትም ያደሩባቸውን በጨረቃም የሚነሣባቸውን ሽባዎችንም ወደ እርሱ አመጡ፤ ፈወሳቸውም።

፳፭ ከገሌላም ከአሥሩ ከተማም ከኢየሩሳሌምም ከይሁዳም ከዮርዳኖስም ማዶ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፮

፩ ሕዝቡንም አይቶ ወደ ተራራ ወጣ፤ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ፤

፪ አፉንም ከፍቶ አስተማራቸው እንዲህም አለ።

፫ በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብጹዓን ናቸው። መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና።

፬ የሚያዝኑ ብጹዓን ናቸው። መፅናናትን ያገኛሉና።

፭ የዋሆች ብጹዓን ናቸው። ምድርን ይወርሳሉና።

፮ ጽድቅን የሚራቡና የሚጠሙ ብጹዓን ናቸው። ይጠግባሉና።

፯ የሚሞሩ ብጹዓን ናቸው። ይሞራሉና።

፰ ልቦን ጸሐፊች ብጹዓን ናቸው። እግዚአብሔርን ያዩታልና።

፱ የሚያስተራርቁ ብጹዓን ናቸው። የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና።

፲ ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብጹዓን ናቸው። መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና።

፲፩ ሲነቅፉአችሁና ሲያሳድዱአችሁ በእኔም ምክንያት ክፋውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩባችሁ ብጹዓን ናችሁ።

፲፪ ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ። ሐሴትም አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያትን እንዲሁ አሳድደዋቸዋልና።

፲፫ እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው አልጫ ቢሆን ግን በምን ይጣፍጣል? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ወደ ፊት ለምንም አይጠቅምም።

፲፬ እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትሰወር አይቻላትም።

፲፭ መብራትንም አብርተው ከዕንቅብ በታች አይደለም እንጂ በመቅረዙ ላይ ያኖሩታል በቤት ላሉት ሁሉም ያበራል።

፲፮ መልካሙን ሥራችሁን አይተው በሰማያት ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ እንዲሁ በሰው ፊት ይብራ።

፲፯ እኔ ሕግንና ነቢያትን ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ለፈጽሞ እንጂ ለመሻር አልመጣሁም።

፲፮ እውነት እላችኋለሁ፡ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ፡ ከሕግ እንዲት የውጣ ወይም እንዲት ነጥብ ከቶ አታልፍም፡ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ።

፲፱ እንግዲህ ከነዚህ ከሁሉ ካነሱት ትእዛዛት እንዲቱን የሚሸር ለሰውም እንዲሁ የሚያስተምር ማንም ሰው በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርግ ግን የሚያስተምርም ማንም ቢሆን እርሱ በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይባላል።

፳ እላችኋለሁና። ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ጽድቅ ካልበለጠ፡ ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም።

፳፩ ለቀደሙት። አትግደል እንደ ተባለ ሰምታችኋል፤ የገደለም ሁሉ ፍርድ ይገባዋል።

፳፪ እኔ ግን እላችኋለሁ፡ በወንድሙ ላይ የሚቆጣ ሁሉ ፍርድ ይገባዋል፤ ወንድሙንም ጨርቃም የሚለው ሁሉ የሸንጎ ፍርድ ይገባዋል፤ ደንቆር የሚለውም ሁሉ የገሃነመ እሳት ፍርድ ይገባዋል።

፳፫ እንግዲህ መባህን በመሠዊያው ላይ ብታቀርብ፡ በዚያም ወንድምህ እንዳች በአንተ ላይ እንዳለው ብታሰብ፡

፳፬ በዚያ በመሠዊያው ፊት መባህን ትተህ ሂድ፡ አስቀድመህም ከወንድምህ ጋር ታረቅ፡ በኋላም መጥተህ መባህን አቅርብ።

፳፭ አብረኸው በመንገድ ሳለህ ከባላጋራህ ጋር ፈጥነህ ተሰማማ፤ ባላጋራ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ዳኛም ለሎሌው፡ ወደ ወህኒም ትጣላለህ፤

፳፮ እውነት እልሃለሁ፡ የመጨረሻዎን ሳንቲም እስክትከፍል ድረስ ከቶ ከዚያ አትወጣም።

፳፯ አታመንዝር እንደ ተባለ ሰምታችኋል።

፳፰ እኔ ግን እላችኋለሁ፡ ወደ ሴት ያየ ሁሉ የተመኛትም ያን ጊዜ በልቡ ከእርሰዋ ጋር አመንዝሮአል።

፳፱ ቀኝ ዓይነህም ብታሰናክልህ አውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻልሃልና።

፴ ቀኝ እጅህም ብታሰናክልህ ቆርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሙሉ ሰውነትህ በገሃነም ከሚጣል ይልቅ ከአካላትህ አንድ ቢጠፋ ይሻላልና።

፴፩ ሚስቱን የሚፈታት ሁሉ የፍችዋን ጽሕፈት ይሰጣት

ተባለ።

፴፪ እኔ ግን እላችኋለሁ። ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቴን የሚፈታ ሁሉ እመንዝራ ያደርጋታል። የተፈታችውንም የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል።

፴፫ ደግሞ ለቀደሙት። በውሸት አትማል ነገር ግን መሐላዎችህን ለጌታ ሰጥ እንደተባለ ሰምታችኋል።

፴፬ እኔ ግን እላችኋለሁ። ከቶ አትማሉ፤ በሰማይ አይሆንም የእግዚአብሔር ዙፋን ነውና፤

፴፭ በምድርም አይሆንም የእግሩ መረገጫ ናትና፤ በአዮሩሳሌምም አይሆንም የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና፤

፴፮ በራሰህም አትማል። አንዲቱን ጠጉር ነጭ ወይም ጥቁር ልታደርግ አትችልምና።

፴፯ ነገር ግን ቃላችሁ አዎን አዎን ወይም አይደለም አይደለም ይሁን፤ ከነዚህም የወጣ ከክፋው ነው።

፴፰ ዓይን ስለ ዓይን ጥርሰም ስለ ጥርሰ እንደ ተባለ ሰምታችኋል።

፴፱ እኔ ግን እላችኋለሁ። ክፋውን አትቃወሙ፤ ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታህ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙርለት፤

፵ እንዲከሰህም እጅ ጠባብህንም እንዲወሰድ ለሚወድ መጎናጸፊያህን ደግሞ ተውለት፤

፵፩ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ ትሄድ ዘንድ ቢያስገድድህ ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ።

፵፪ ለሚለምንህ ሰጥ። ከአንተም ይበደር ዘንድ ከሚወደው ፈቀቅ አትበል።

፵፫ ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህንም ጥላ እንደ ተባለ ሰምታችኋል።

፵፬-፵፮ የሚወዱአችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ? ቀራጮችሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን?

፵፯ ወንድሞቻችሁንም ብቻ እጅ ብትነሡ ምን ብልጫ ታደርጋላችሁ? አሕዛብሰ ያንኑ ያደርጉ የለምን?

፵፰ እንግዲህ የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እናንተ ፍጹማን ሁኑ።

፮

፩ ለሰዎች ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን በፊታቸው እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ፤ ያለዚያ በሰማያት ባለው አባታችሁ ዘንድ ዋጋ

የላችሁም።

፪ እንግዲህ ምጽዋት ስታደርግ፣ ግብዘኝ በሰው ዘንድ ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድም እንደሚያደርጉ በፊትህ መለከት አታስነፋ፤ እውነት እላችኋለሁ። ቀጋቸውን ተቀብለዋል።

፫-፭ ስትጸልዩም እንደ ግብዘኝ አትሁኑ፤ ለሰው ይታዩ ዘንድ በምኩራብና በመንገድ ማዕዘን ቆመው መጸለይን ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ። ቀጋቸውን ተቀብለዋል።

፮ አንተ ግን ስትጸልይ፣ ወደ እልፍኝህ ግባ መዝጊያህንም ዘግተህ በሰው ላለው አባትህ ጸልይ፤ በሰው የሚያይ አባትህም በግልጥ ይከፍልሃል።

፯ አሕዛብም በመናገራቸው ብዛት እንዲሰሙ ይመስላቸዋልና ስትጸልዩ እንደ እነርሱ በከንቱ አትድገው።

፰ ሰለዚህ አትምሰሉኦቸው፤ ሳትለምኑት አባታችሁ የሚያስፈልጋችሁን ያውቃልና።

፱ እንግዲህ እናንተስ እንዲህ ጸልዩ። በሰማያት የምትኖር አባታችን ሆይ፡

፲ ሰምህ ይቀደስ፤ መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች እንዲሁ በምድር ትሁን፤

፲፩ የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ሰጠን፤

፲፪ እኛም ደግሞ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በለን፤

፲፫ ከክፉም አድነን እንጂ ወደ ፈተና አታግባን፤ መንግሥት ያንተ ናትና ኃይልም ክብርም ለዘለዓለሙ፤ አሜን።

፲፬ ለሰዎች ኃጢአታቸውን ይቅር ብትሉ፣ የሰማዩ አባታችሁ እናንተን ደግሞ ይቅር ይላችኋልና፤

፲፭ ለሰዎች ግን ኃጢአታቸውን ይቅር ባትሉ፣ አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።

፲፮ ስትጠሙም፣ እንደ ግብዘኝ አትጠውልጉ፤ ለሰዎች እንደ ጠመኛ ሊታዩ ፊታቸውን ያጠፋሉና፤ እውነት እላችኋለሁ። ቀጋቸውን ተቀብለዋል።

፲፯-፲፱ ብልና ዝገት በሚያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው በሚሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብሰቡ፤

፳ ነገር ግን ብልም ዝገትም በሚያጠፉት ሌቦችም ቆፍረው በማይሠርቁት ዘንድ ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰብሰቡ፤

፳፩ መዝገብህ ባለበት ልብህ ደግሞ በዚያ ይሆናልና።

፳፪ የሰውነት መብራት ዓይን ናት። ዓይንህ እንግዲህ ጤናማ ብትሆን፤ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ይሆናል፤

፳፫ ዓይንህ ግን ታማሚ ብትሆን፤ ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፤ ጨለማውስ እንዴት ይበረታ!

፳፬ ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ማንም የለም፤ ወይም አንዱን ይጠላል ሁለተኛውንም ይወዳል፤ ወይም ወደ አንዱ ይጠጋል ሁለተኛውንም ይንቃል፤ ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም።

፳፭ ስለዚህ እላችኋለሁ። ስለ ነፍሳችሁ በምትበሉትና በምትጠጡት፤ ወይም ስለ ሰውነታችሁ በምትለብሱት አትጨነቁ፤ ነፍስ ከመብል ሰውነትም ከልብስ አይበልጥምን?

፳፮ ወደ ሰማይ ወፎች ተመልከቱ፤ አይዘሩም እያጭዱምም በጎተራም አይከቱም። የሰማዩ አባታችሁም ይመግባቸዋል፤ እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትበልጡምን?

፳፯ ከእናንተ ተጨንቆ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማን ነው?

፳፰ ስለ ልብስ ስለ ምን ትጨነቃላችሁ? የሜዳ አበቦች እንዴት እንዲያድጉ ልብ አድርጋችሁ ተመልከቱ፤

፳፱ አይደክሙም አይፈትሉምም፤ ነገር ግን እላችኋለሁ። ስሎምንስ እንኳ በክብሩ ሁሉ ከነዚህ እንደ አንዱ አልለበሰም።

፴ እግዚአብሔር ግን ዛሬ ያለውን ነገም ወደ እቶን የሚጣለውን የሜዳን ሣር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ፤ እናንተ እምነት የጎደላችሁ፤ እናንተንም ይልቁን እንዴት?

፴፩ እንግዲህ። ምን እንበላለን? ምንስ እንጠጣለን? ምንስ እንለብሳለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤

፴፪ ይህንስ ሁሉ አሕዛብ ይፈልጋሉ፤ ይህ ሁሉ እንዲያስፈልጋችሁ የሰማዩ አባታችሁ ያውቃልና።

፴፫ ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ። ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል።

፴፬ ነገ ለራሱ ይጨነቃልና ለነገ አትጨነቁ፤ ለቀኑ ክፋቱ ይበቃዋል።

፯

፯፡፫ በወንድምህም ዓይን ያለውን ጉድፍ ስለምን ታያለህ፤ በዓይንህ ግን ያለውን ምስሶ ስለ ምን አትመለከትም?

፩ ወይም ወንድምህን። ከዓይንህ ጉድፍ ላውጣ ፍቀድልኝ እንዴትስ ትለዋለህ? እነሆም፡ በዓይንህ ሞሰሶ አለ።

፪ እንተ ግብዝ፡ አስቀድመህ ከዓይንህ ሞሰሶውን አውጣ፤ ከዚያም በኋላ ከወንድምህ ዓይን ጉድፍን ታወጣ ዘንድ አጥርተህ ታያለህ።

፫ በእግራቸው እንዳይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነክሱአችሁ፡ የተቀደሰውን ለውሾች አትሰጡ፤ ዕንቁዎቻችሁንም በእሪያዎች ፊት አትጣሉ።

፬ ለምኑ፤ ይሰጣችሁማል፤ ፈልጉ፤ ታገኙማላችሁ፤ መዝጊያን እንኳኩ፤ ይከፈትላችሁማል።

፭ የሚለምነው ሁሉ ይቀበላልና፤ የሚፈልገውም ያገኛል፤ መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትለታል።

፮ ወይስ ከእናንተ፤ ልጄ እንጀራ ቢለምነው፤ ድንጋይን የሚሰጠው ከእናንተ ማን ሰው ነው?

፯ ዓሣስ ቢለምነው እባብን ይሰጠዋልን?

፲፩ እንኪያስ እናንተ ክፋዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ሰጦታ መሰጠትን ካወቃችሁ፤ በሰማያት ያለው አባታችሁ ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መልካም ነገርን ይሰጣቸው?

፲፪ እንግዲህ ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተ ደግሞ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ ሕግም ነቢያትም ይህ ነውና።

፲፫ በጠበበው ደጅ ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወሰደው ደጅ ሰፊ፤ መንገዱም ትልቅ ነውና፤ ወደ እርሱም የሚገቡ ብዙዎች ናቸው፤

፲፬ ወደ ሕይወት የሚወሰደው ደጅ የጠበበ፤ መንገዱም የቀጠነ ነውና፤ የሚያገኙትም ጥቂቶች ናቸው።

፲፭ የበግ ለምድ ለብሰው ከሚመጡባችሁ በውሥጣቸው ግን ነጣቂዎች ተኩላዎች ከሆኑ ከሐሰተኞች ነቢያት ተጠንቀቁ።

፲፮ ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን?

፲፯ እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያደርጋል፤ ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ያደርጋል።

፲፰ መልካም ዛፍ ክፉ ፍሬ ማፍራት፤ ወይም ክፉ ዛፍ መልካም ፍሬ ማፍራት አይቻለውም።

፲፱ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል።

፳ ስለዚህም ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ።

፳፩ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ እንጂ፤ ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ የሚለኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት የሚገባ አይደለም።

፳፪ በዚያ ቀን ብዙዎች። ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ በሰምህ ትንቢት አልተናገርንምን፤ በሰምህስ አጋንንትን አላወጣንምን፤ በሰምህስ ብዙ ተአምራትን አላደረግንምን? ይሉኛል።

፳፫ የዚያን ጊዜም። ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ዓመፀኞች፤ ከእኔ ራቁ ብዬ እመሰክርባቸዋለሁ።

፳፬ ስለዚህ ይህን ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በዓለት ላይ የሠራ ልባም ሰውን ይመስላል።

፳፭ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈስ ያንም ቤት ገፋው፤ በዓለት ላይም ስለ ተመሠረተ አልወደቀም።

፳፮ ይህንም ቃሉን ሰምቶ የማያደርገው ሰው ሁሉ ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል።

፳፯ ዝናብም ወረደ ጎርፍም መጣ ነፋስም ነፈስ ያንም ቤት መታው፤ ወደቀም፤ አወደደቁም ታላቅ ሆነ።

፳፰ ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ጊዜ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው ሳይሆን

፳፱ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና።

፳

፩ ከተራራም በወረደ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፪ እነሆም፤ ለምጻም ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤ ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ እያለ ሰገደለት።

፫ እጅንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወዳለሁ፤ ንጹ አለው። ወዲያውም ለምጹ ነጻ።

፬ ኢየሱስም። ለማንም እንዳትናገር ተጠንቀቅ፤ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ሙሴ ያዘዘውን መባ አቅርብ አለው።

፭ ወደ ቅፍርናሆምም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤

፮ ብላቴናዬ ሽባ ሆኖ እጅግ እየተሣቀየ በቤት ተኝቶአል ብሎ ለመነው።

፯ ኢየሱስም። እኔ መጥቼ እፈውሰዋለሁ አለው።

፳ የመቶ አለቃውም መልሶ። ጌታ ሆይ፣ በቤቴ ጣራ ከታች ልትገባ አይገባኝም፤ ነገር ግን ቃል ብቻ ተናገር፣ ብላቴናዬም ይፈወሳል።

፳፯ እኔ ደግሞ ለሌሎች ተገዥ ነኝና፣ ከእኔም በታች ጭፍራ አለኝ፤ አንዲንም። ሂድ ብለው ይሄዳል፣ ሌላውንም። ና ብለው ይመጣል፣ ባሪያዬንም። ይህን አድርግ ብለው ያደርጋል አለው።

፲ አየሱስም ሰሞቶ ተደነቀና ለተከተሉት እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፣ በእስራኤል እንኳ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት አላገኘሁም።

፲፩ እላችኋለሁም፣ ብዙዎች ከምሥራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ ከአብርሃምና ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር በመንግሥተ ሰማያት ይቀመጣሉ፤

፲፪ የመንግሥት ልጆች ግን በውጭ ወደ አለው ጨለማ ይጣላሉ፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፲፫ አየሱስም ለመቶ አለቃ። ሂድና እንዳመንህ ይሁንልህ አለው። ብላቴናውም በዚያች ሰዓት ተፈወሰ።

፲፬ አየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት ገብቶ አማቴን በንዳድ ታማ ተኝታ አያት፤

፲፭ እጅዋንም ዳሰሰ፣ ንዳዲም ለቀቃት፤ ተነሥታም አገለገለችው።

፲፮-፲፯ አየሱስም ብዙ ሰዎች ሲከቡት አይቶ ወደ ማዶ እንዲሻገሩ አዘዘ።

፲፱ አንድ ጻፊም ቀርቦ። መምህር ሆይ፣ ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ አለው።

፳ አየሱስም። ለቀበሮዎች ጉድጓድ ለሰማይም ወፎች መሳፈሪያ አላቸው፣ ለሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያሰጠጋበት የለውም አለው።

፳፩ ከደቀ መዛሙርቱም ሌላው። ጌታ ሆይ፣ አስቀድሜ እንድሄድ አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ አለው።

፳፪ አየሱስም። ተከተለኝ፣ ሙታናቸውንም እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው አለው።

፳፫ ወደ ታንኳም ሲገባ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት።

፳፬ እነሆም፣ ማዕበሉ ታንኳይቱን እስኪደፍናት ድረስ በባሕር ታላቅ መናወጥ ሆነ፤ እርሱ ግን ተኝቶ ነበር።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። ጌታ ሆይ፣ አድነን፣ ጠፋን እያሉ አሰነሡት።

፳፮ እርሱም። እናንተ እምነት የገደላችሁ፤ ስለ ምን ትፈራላችሁ? አላቸው፤ ከዚህ በኋላ ተነሥቶ ነፋሱንና ባሕሩን ገሠጸ። ታላቅ ጸጥታም ሆነ።

፳፯ ሰዎቹም። ነፋሳትና ባሕርስ ስንኳ የሚታዘዙለት፤ ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው? እያሉ ተደነቁ።

፳፰ ወደ ማደም ወደ ጌርጋሴኖን አገር በመጣ ጊዜ፤ አጋንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተገናኙት፤ እነርሱም ሰው በዚያ መንገድ ማለፍ እስኪሳነው ድረስ እጅግ ክፋዎች ነበሩ።

፳፱ እነሆም። ኢየሱስ ሆይ፤ የእግዚአብሔር ልጅ፤ ከአንተ ጋር ምን አለን? ጊዜው ሳይደርስ ልትሣቅዩን ወደዚህ መጣህን? እያሉ ጮኹ።

፴ ከእነርሱም ርቆ የብዙ እሪያ መንጋ ይሰማራ ነበር።

፴፩ አጋንንቱም። ታወጣንስ እንደሆንህ፤ ወደ እሪያው መንጋ ሰደደን ብለው ለመኑት። ሂዱ አላቸው።

፴፪ እነርሱም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ሄዱና ገቡ፤ እነሆም፤ የእሪያዎቹ መንጋ ሁሉ ከአፋፋ ወደ ባሕር እየተጣደፉ ርቡ በውኃም ውስጥ ሞቱ።

፴፫ እረኞችም ሸሹ፤ ወደ ከተማይቱም ሄደው ነገሩን ሁሉ አጋንንትም በአደሩባቸው የሆነውን አወሩ።

፴፬ እነሆም፤ ከተማው ሁሉ ኢየሱስን ሊገናኝ ወጣ፤ ባዩትም ጊዜ ከአገራቸው እንዲሄድላቸው ለመኑት።

፱

፩ በታንኳም ገብቶ ተሻገረና ወደ ገዛ ከተማው መጣ።

፪ እነሆም፤ በአልጋ የተኛ ሸባ ወደ እርሱ አመጡ። ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሸባውን። አንተ ልጅ፤ አይዘህ፤ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው።

፫ እነሆም፤ ከጻፎቹ አንዳንዱ በልባቸው። ይህስ ይሳደባል አሉ።

፬ ኢየሱስም አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አለ። ስለ ምን በልባችሁ ክፋ ታሰባላችሁ?

፭ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል?

፮ ነገር ግን በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሰርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፤ በዚያን ጊዜ ሸባውን። ተነሣ፤ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው።

፯ ተነሥቶም ወደ ቤቱ ሄደ።

፰ ሕዝቡም አይተው ተደነቁ፤ ለሰውም እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠ እግዚአብሔርን አከበሩ።

፱ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረ ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው አየና። ተከተለኝ አለው። ተነሥቶም ተከተለው።

፲ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፤ እነሆ፣ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች መጥተው ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ተቀመጡ።

፲፩ ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን። መምህራችሁ ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር አብሮ ስለ ምን ይበላል? አሉባቸው።

፲፪ ኢየሱስም ሰምቶ። ሕመምተኞች እንጂ ባለ ጤናዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም፤

፲፫ ነገር ግን ሄዳችሁ። ምሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደ ሆነ ተማሩ፤ ኃጢአተኞችን ወደ ንስሐ እንጂ ዳድቃንን ልጠራ አልመጣሁምና አላቸው።

፲፬ በዚያን ጊዜ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ እርሱ ቀርበው። እኛና ፈሪሳውያን፣ ብዙ ጊዜ የምንጠመው፣ ደቀ መዛሙርትህ ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት።

፲፭ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊያዝኑ ይችላሉን? ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፤ በዚያ ጊዜም ይጠማሉ።

፲፮ በአረጅ ልብስ አዲስ እራፊ የሚያኖር የለም፤ መጣፊያው ልብሱን ይባጭቀዋልና፤ መቀደዱም የባስ ይሆናል።

፲፯ በአረጅ አቁማዳ አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን፣ አቁማዳው ይፈነዳል፤ የወይን ጠጅም ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል፤ ነገር ግን አዲሱን የወይን ጠጅ በአዲስ አቁማዳ ያኖረዋል፤ ሁለቱም ይጠባበቃሉ።

፲፰ ይህንም ሲነግራቸው፣ አንድ መኰንን መጥቶ። ልጄ አሁን ሞተኝ፤ ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባት፣ በሕይወትም ትኖራለች እያለ ሰገደለት።

፲፱ ኢየሱስም ተነሥቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተከተለው።

፳ እነሆም፡ ከአሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈሰሳት ሴት በኋላው ቀርባ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች፤

፳፩ በልብም፡ ልብሱን ብቻ የዳሰሰሁ እንደ ሆነ፤ እድናለሁ ትል ነበረችና።

፳፪ ኢየሱስም ዘወር ብሎ አያትና፡ ልጅ ሆይ፡ አይዘሽ፤ እምነትሽ አድናቻል አላት። ሴቲቱም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።

፳፫ ኢየሱስም ወደ መኩንኩ ቤት በደረሰ ጊዜ፡ እምቢልተኞችንና የሚንጫጫውን ሕዝብ አይቶ።

፳፬ ብላቴናይቲ ተኝታለች እንጂ አልሞተችምና ፈቀቅ በሉ አላቸው። በጣምም ሳቁበት።

፳፭ ሕዝቡን ግን ከአሰወጡ በኋላ ገብቶ እጅዋን ያዛት፡ ብላቴናይቲም ተነሣች።

፳፮ ያም ዝና ወደዚያ አገር ሁሉ ወጣ።

፳፯ ኢየሱስም ከዚያ ሲያልፍ ሁለት ዕውሮች። የዳዊት ልጅ ሆይ፡ ማረን ብለው እየጮሁ ተከተሉት።

፳፰ ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ዕውሮቹ ወደ እርሱ ቀረቡ፡ ኢየሱስም። ይህን ማድረግ እንድችል ታምናላችሁን? አላቸው። አዎን፤ ጌታ ሆይ አሉት።

፳፱ በዚያን ጊዜ። እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ።

፴ ዓይኖቻቸውም ተከፈቱ።

፴፩ ኢየሱስም። ማንም እንዳያውቅ ተጠንቀቁ ብሎ በብርቱ አዘዛቸው። እነርሱ ግን ወጥተው በዚያ አገር ሁሉ ስለ እርሱ አወሩ።

፴፪ እነርሱም ሲወጡ እነሆ፡ ጋኔን ያደረበትን ዲዳ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።

፴፫ ጋኔንም ካወጣው በኋላ ዲዳው ተናገረ። ሕዝቡም። እንዲህ ያለ በእስራኤል ዘንድ ከቶ አልታየም እያሉ ተደነቁ።

፴፬ ፈሪሳውያን ግን። በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ።

፴፭ ኢየሱስም በምኩራቦቻቸው እያሰተማረ፤ የመንግሥትንም ወንጌል እየሰበከ፤ በሕዝብም ያለውን ደቁና ሕማም ሁሉ እየፈወሰ፤ በከተማዎችና በመንደሮች ሁሉ ይዘር ነበር።

፴፮ ብዙ ሕዝብም ባየ ጊዜ፤ እረኛ እንደ ሌላቸው በጎች ተጨንቀው ተጥለውም ነበርና አዘነላቸው።

፴፯ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። መከሩስ ብዙ ነው።
ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤

፴፰ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ
ለምኑት አላቸው።

I

፩ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፤
እንዲያወጡአቸው በርኩሳን መናፍሰት ላይ ደዌንና ሕመምንም
ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣን ሰጣቸው።

፪ የአሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ስም ይህ ነው፤ መጀመሪያው
ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ወንድሙ እንድርያስም፤ የዘብዴዎስ
ልጅ ያዕቆብም ወንድሙ ዮሐንስም፤

፫ ፊልጶስም በርተሎሜዎስም፤ ቶማስም ቀራጩ ማቴዎስም፤
የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም ታዴዎስም የተባለው ልብድዮስ፤

፬ ቀነናዊውም ስምዖን ደግሞም አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ
ይሁዳ።

፭ እነዚህን አሥራ ሁለቱን ኢየሱስ ላካቸው፤ አዘዛቸውም፤
እንዲህም አለ። በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ። ወደ ሳምራውያንም
ከተማ አትግቡ፤

፮ ይልቅስ የእስራኤል ቤት ወደሚሆኑ ወደ ጠፉት በጎች ሂዱ
እንጂ።

፯ ሄዳችሁም። መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች ብላችሁ ሰበኩ።

፰ ድውዮችን ፈውሱ፤ ሙታንን አስነሡ፤ ለምጻሞችን አንጹ፤
አጋንንትን አውጡ፤ በከንቱ ተቀበላችሁ፤ በከንቱ ሰጡ።

፱ ወርቅ ወይም ብር ወይም ናስ በመቀነታችሁ፤

፲ ወይም ለመንገድ ከረጢት ወይም ሁለት እጅ ጠባብ ወይም
ጫማ ወይም በትር አታግኙ፤ ለሠራተኛ ምግብ ይገባልና።

፲፩ በምትገቡባትም በማናቸይቱም ከተማ ወይም መንደር፤
በዚያ የሚገባው ማን እንደ ሆነ በጥንቃቄ መርምሩ፤
እስክትወጡም ድረስ በዚያ ተቀመጡ።

፲፪ ወደ ቤትም ስትገቡ ሰላምታ ሰጡ፤

፲፫ ቤቱም የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይድረስለት፤ ባይገባው
ግን ሰላማችሁ ይመለስላችሁ።

፲፬ ከማይቀበላችሁም ቃላችሁንም ከማይሰሙ ሁሉ፤ ከዚያ
ቤት ወይም ከዚያች ከተማ ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ
አራግፉ።

፲፭ እውነት እላችኋለሁ፡ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ አገር ይቀልላቸዋል።

፲፮ እነሆ፡ እኔ እንደ በጎች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ እባብ ልባዎች እንደ ርግብም የዋሆች ሁኑ።

፲፯ ነገር ግን ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡአችኋል፡ በምኩራቦቻቸውም ይገርፉአችኋልና ከሰዎች ተጠበቁ፤

፲፰ ለእነርሱና ለአሕዛብም ምስክር እንዲሆን፡ ስለ እኔ ወደ ገዥዎች ወደ ነገሥታትም ትወሰዳላችሁ።

፲፱ አሳልፈውም ሲሰጡአችሁ፡ የምትናገሩት በዚያች ሰዓት ይሰጣችኋልና እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ፤

፳ በእናንተ የሚናገር የአባታችሁ መንፈስ ነው እንጂ፡ የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና።

፳፩ ወንድምም ወንድሙን፡ አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፡ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሉአቸውማል።

፳፪ በሁሉም ስለ ሰሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

፳፫ በእንዲቱ ከተማም መከራ ቢያሳዩአችሁ ወደ ሌላይቱ ሸሹ፤ እውነት እላችኋለሁና፡ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ የእስራኤልን ከተማዎች አትዘልቁም።

፳፬ ደቀ መዝሙር ከመምህሩ፡ ባሪያም ከጌታው አይበልጥም።

፳፭ ደቀ መዝሙር እንደ መምህሩ፡ ባሪያም እንደ ጌታው መሆኑ ይበቃዋል። ባለቤቱን ብዴል ዜቡል ካሉት፡ ቤተሰቦቹንም እንዴት አብዝተው አይሉአቸው!

፳፮ እነግዲህ አትፍሩአቸው፤ የማይገለጥ የተከደነ፡ የማይታወቅም የተሰወረ ምንም የለምና።

፳፯ በጨለማ የምነግራችሁን በብርሃን ተናገሩ፤ በጆሮም የምትሰሙትን በሰገነት ላይ ሰበኩ።

፳፰ ሥጋንም የሚገድሉትን ነፍሰን ግን መግደል የማይቻላቸውን አትፍሩ፤ ይልቅስ ነፍሰንም ሥጋንም በገሃነም ሊያጠፋ የሚቻለውን ፍሩ።

፳፱ ሁለት ድንቢጦች በአምስት ሳንቲም ይሸጡ የለምን? ከእነርሱም እንዲቱ ያለ አባታችሁ ፈቃድ በምድር ላይ አትወድቅም።

፴ የእናንተስ የራሳችሁ ጠጉር ሁሉ እንኳ ተቈጥሮአል።

፴፩ እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ድንቢጦች እናንተ ትበልጣላችሁ።

፴፪ ስለዚህ በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እመሰክርለታለሁ፤

፴፫ በሰው ፊትም የሚክደኝን ሁሉ እኔ ደግሞ በሰማያት ባለው በአባቴ ፊት እክደዋለሁ።

፴፬ በሞድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም።

፴፭ ሰውን ከአባቴ፣ ሴት ልጅንም ከእናትዎ፣ ምራትንም ከአማትዎ አለያይ ዘንድ መጥቻለሁና፤

፴፮ ለሰውም ቤተ ሰዎቹ ጠላቶች ይሆኑበታል።

፴፯ ከእኔ ይልቅ አባቴን ወይም እናቴን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤ ከእኔ ይልቅም ወንድ ልጅን ወይም ሴት ልጅን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባውም፤

፴፰ መስቀሉንም የማይዝ በኋላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን አይገባውም።

፴፱ ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል። ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ ያገኛታል።

፵ እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል። እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል።

፵፩ ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ይወስዳል። ጻድቅንም በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቅን ዋጋ ይወስዳል።

፵፪ ማንም ከእነዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ በደቀ መዝሙር ስም የሚያጠጣ፣ እውነት እላችኋለሁ፣ ዋጋው አይጠፋበትም።

፲፩

፩ ኢየሱስም አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ማዘዝ በፈጸመ ጊዜ በከተሞቻቸው ሊያስተምርና ሊሰብክ ከዚያ አለፈ።

፪ የሐንስም በወህኒ ሳለ የክርስቶስን ሥራ ሰምቶ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከና።

፫ የሚመጣው አንተ ነህን? ወይስ ሌላ አንጠብቅ? አለው።

፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ሄዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁትንም ለየሐንስ እውሩለት፤

፭ ዕውሮች ያያሉ አንካሶችም ይሄዳሉ፣ ለምጻሞችም ይነጻሉ ደንቆሮችም ይሰማሉ፣ ሙታንም ይነሣሉ

5 ለድሆችም ወንጌል ይሰበካል፤ በእኔም የማይሰናከለው ሁሉ ብፁዕ ነው።

6 እነዚያም ሲሄዱ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ የሕንሰ ሊናገር ጀመረ እንዲህም አለ። ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ?

7 ነፋስ የሚወዘውዘውን ሸምበቆን? ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን ልብሰ የለበሰ ሰውን? እነሆ፣ ቀጭን ልብሰ የለበሱ በነገሥታት ቤት አሉ።

8 ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን? አዎን እላችኋለሁ። ከነቢይም የሚበልጠውን።

9 እነሆ፣ መንገድህን በፊትህ የሚጠርግ መልክተኛዬን በፊትህ እልካለሁ

10 ተብሎ የተጻፈለት ይህ ነውና። እውነት እላችኋለሁ። ከሴቶች ከተወለዱት መካከል ከመጥምቁ የሕንሰ የሚበልጥ አልተነሣም፤ በመንግሥተ ሰማያት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል።

11 ከመጥምቁም ከየሕንሰ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ መንግሥተ ሰማያት ትገፋለች፣ ግፈኞችም ይናጠቋቋል።

12 ነቢያት ሁሉና ሕጉ እስከ የሕንሰ ድረስ ትንቢት ተናገሩ፤

13 ልትቀበሉትስ ብትወዱ፣ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው።

14 የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።

15 ነገር ግን ይህን ትውልድ በምን እመሰለዋለሁ? በገበያ የሚቀመጡትን ልጆች ይመሰላሉ፣ እነርሱም ባልንጀሮቻቸውን እየጠሩ።

16 እንቢልታ ነፋንላችሁ ዘፈንም አልዘፈናችሁም ሙሾ አወጣንላችሁ ዋይ ዋይም አላላችሁም ይሉአቸዋል።

17 የሕንሰ ሳይበላና ሳይጠጣ መጣ፣ እነርሱም። ጋኔን አለበት አሉት።

18 የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፣ እነርሱም። እነሆ፣ በላተኛና የወይን ጠጅ ጠጭ፣ የቀራጮችና የኃጢአተኞች ወዳጅ ይሉታል። ጥበብም በልጆችዎ ጸደቀች።

19 በዚያን ጊዜ የሚበዙ ተአምራት የተደረገባቸውን ከተማዎች ንስሐ ሰላልገቡ ሊነቅፋቸው ጀመረ እንዲህም አለ።

20 ወዮልሽ ኮራዚ፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን፣ ማቅ ሊብሰው አመድም ነስንሰው ከብዙ ጊዜ በፊት ንስሐ በገቡ ነበርና።

35 ነገር ግን እላችኋለሁ፡ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል።

36 እንቺም ቅፍርናሆም፡ እስከ ሰማይ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በእንቺ የተደረገው ተአምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን፡ እስከ ዛሬ በኖረች ነበርና።

37 ነገር ግን እላችኋለሁ፡ በፍርድ ቀን ከእንቺ ይልቅ ለሰዶም አገር ይቀልላታል።

38 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አለ። አባት ሆይ፡ የሰማይና የምድር ጌታ፡ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥህላቸው አመሰግንሃለሁ፤

39 አዎን፡ አባት ሆይ፡ ፈቃድህ በፊትህ እንዲህ ሆኖአልና።

40 ሁሉ ከአባቴ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ከአብ በቀር ወልድን የሚያውቅ የለም፡ ከወልድም በቀር ወልድም ለገለጥለት ከሚፈቅድ በቀር አብን የሚያውቅ የለም።

41 እናንተ ደካሞች ሽክማችሁ የከበደ ሁሉ፡ ወደ እኔ ኑ፡ እኔም አሳርፋችኋለሁ።

42 ቀንበሬን በላያችሁ ተሸክሙ ከእኔም ተማሩ፡ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፡ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ፤

43 ቀንበሬ ልዘብ ሸክሜም ቀሊል ነውና።

16

1 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካከል አለፈ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተራቡና እሸት ይቀጥፉ ይበሉም ጀመር።

2 ፈሪሳውያንም አይተው። እነሆ፡ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ማድረግ ያልተፈቀደውን ያደርጋሉ አሉት።

3 ካህናትም በሰንበት በመቅደስ ሰንበትን እንዲያረክሱ ኃጢአትም እንዳይሆንባቸው በሕጉ አላነበባችሁምን?

4 ነገር ግን እላችኋለሁ፡ ከመቅደስ የሚበልጥ ከዚህ አለ።

5 ሞሕረትን እወዳለሁ መሥዋዕትንም አይደለም ያለው ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኃጢአት የሌለባቸውን ባልኩነናችሁም ነበር።

6 የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና።

7 ከዚያም አልፎ ወደ ሞኩራባቸው ገባ።

8 እነሆም፡ እጁ የሰለለች ሰው ነበረ፤ ይከሱትም ዘንድ። በሰንበት መፈወስ ተፈቅዶአልን? ብለው ጠየቁት።

9 እርሱ ግን። ከእናንተ አንድ በግ ያለው በሰንበት በጉድጓድ ቢወድቅበት፡ ይዞ የማያወጣው ሰው ማን ነው?

1፪ እንግዲህ ሰው ከበግ ይልቅ እንደምን አይበልጥም! ስለዚህ በሰንበት መልካም መሥራት ተፈቅዶአል አላቸው።

1፫ ከዚያም በኋላ ሰውየውን። እጅህን ዘርጋ አለው። ዘርጋትም፣ እንደ ሁለተኛይቱም ደህና ሆነች።

1፬ ፈሪሳውያን ግን ወጥተው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ተማከሩበት።

1፭ ኢየሱስም አውቆ ከዚያ ፈቀቅ አለ። ብዙ ሰዎችም ተከተሉት፤ ሁሉንም ፈወሳቸው፣ እንዲይገልጡትም አዘዛቸው፤

1፮-1፯ እነሆ የመረጥሁት ብላቴናዬ፣ ነፍሴ ደስ የተሰኘችበት ወዳጄ፤ መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፤ ፍርድንም ለአሕዛብ ያወራል።

1፰ አይከራከርም አይጮህምም፣ ድምፁንም በአደባባይ የሚሰማ የለም።

1፱ ፍርድን ድል ለመንሣት እስኪያወጣ፣ የተቀጠቀጠን ሸምበቆ አይሰብርም የሚጤሰን የጥዋፍ ክርም አያጠፋም።

2፩ አሕዛብም በሰሙ ተስፋ ያደርጋሉ።

2፪ ከዚህም በኋላ ጋኔን ያደረበትን ዕውር ዲዳም ወደ እርሱ አመጡ፤ ዕውሩም ዲዳውም እስኪያይና እስኪናገር ድረስ ፈወሰው።

2፫ ሕዝቡም ሁሉ ተገረሙና። እንጂ ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆንን? አሉ።

2፬ ፈሪሳውያን ግን ሰምተው። ይህ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ ካልሆነ በቀር አጋንንትን አያወጣም አሉ።

2፭ ኢየሱስ ግን አሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው። እርስ በርስ የምትለያይ መንግሥት ሁላ ትጠፋለች፣ እርስ በርሱ የሚለያይ ከተማም ሁሉ ወይም ቤት አይቆምም።

2፮ ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያወጣ ከሆነ፣ እርስ በርሱ ተለያየ፣ እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት ትቆማለች?

2፯ እኔስ በብዔል ዜቡል አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፣ ልጆቻችሁ በማን ያወጡአቸዋል? ስለዚህ እነርሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል።

2፰ እኔ ግን በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንትን የማወጣ ከሆንሁ፣ እንግዲህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ደርሳለች።

2፱ ወይስ ሰው አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ እቃውን ሊነጥቀው እንዴት ይችላል? ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዘብዛል።

፱ ከእኔ ጋር ያልሆነ ይቃወመኛል፤ ከእኔ ጋርም የማያከማች ይበትናል።

፲፬ ስለዚህ እላችኋለሁ፡ ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል፤ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም።

፲፭ በሰው ልጅ ላይ ቃል የሚናገር ሁሉ ይሰረይለታል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ ግን የሚናገር ሁሉ በዚህ ዓለም ቢሆን ወይም በሚመጣው አይሰረይለትም።

፲፮ ዛፍ ከፍሬዎ ትታወቃለችና ዛፍዋን መልካም፡ ፍሬዋንም መልካም አድርጉ፡ ወይም ዛፍዋን ክፉ ፍሬዋንም ክፉ አድርጉ።

፲፬ እናንተ የእፋኝት ልጆች፡ ክፉዎች ስትሆኑ መልካም ለመናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ሞልቶ ከተረፈው አፍ ይናገራልና።

፲፭ መልካም ሰው ከልቡ መልካም መዝገብ መልካም ነገርን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም ከክፉ መዝገብ ክፉ ነገርን ያወጣል።

፲፮ እኔ እላችኋለሁ፡ ሰዎች ስለሚናገሩት ስለ ከንቱ ነገር ሁሉ በፍርድ ቀን መልስ ይሰጡበታል፤

፲፯ ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህና ከቃልህም የተነሣ ትኩህናለህ።

፲፰ በዚያን ጊዜ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን አንዳንዶቹ መለሱና። መምህር ሆይ፡ ከእነተ ምልክት እንድናይ እንወዳለን አሉ።

፲፱ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል፤ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም።

፳ ዮናስ በዓሣ አንገሪ ሆድ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንደ ነበረ፤ እንዲሁ የሰው ልጅ በምድር ልብ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ይኖራል።

፳፩ የነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ በዮናስ ሰብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆም፡ ከዮናስ የሚበልጥ ከዚህ አለ።

፳፪ ንግሥተ ዓዜብ በፍርድ ቀን ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመሰማት ከምድር ዳር መጥታለችና፤ እነሆም፡ ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ።

፳፫ ርኩስ መንፈስ ግን ከሰው በወጣ ጊዜ፡ ዕረፍት እየፈለገ ውኃ በሌለበት ቦታ ያልፋል፤ እያገኝምም።

፳፬ በዚያን ጊዜም። ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለሳለሁ ይላል፤

ቢመጣም ባደ ሆኖ ተጠርጎና አጊጦ ያገኘዋል።
 ፱፭ ከዚያ ወዲያ ይሄድና ከእርሱ የከፋትን ሰባት ሌሎችን አጋንንት ከእርሱ ጋር ይወሰዳል። ገብተውም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያም ሰው ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው ይብሰባታል። ለዚህ ክፉ ትውልድ ደግሞ እንዲሁ ይሆንበታል።
 ፱፮ ገናም ለሕዝቡ ሲናገር፣ እነሆ፣ እናቴና ወንድሞቼ ሊነጋገሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር።
 ፱፯ እንዲሁም። እነሆ፣ እናትህና ወንድሞችህ ሊነጋገሩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል አለው።
 ፱፰ እርሱ ግን ለነገረው መልሶ። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው? አለው።
 ፱፱ እጅግም ወደ ደቀ መዛሙርቴ ዘርግቶ። እነሆ እናቴና ወንድሞቼ፤
 ፲ በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፣ እርሱ ወንድሜ እኅቴም እናቴም ነውና አለ።

1፫

፲ በዚያን ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕር አጠገብ ተቀመጠ፤
 ፲ እርሱም በታንኳ ገብቶ እስኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ሕዝቡም ሁሉ በወደቡ ቆመው ነበር።
 ፲ በምሳሌም ብዙ ነገራቸው እንዲህም አላቸው። እነሆ፣ ዘሪ ሊዘራ ወጣ።
 ፲ እርሱም ሲዘራ አንዳንዱ በመንገድ ዳር ወደቀ፣ ወፎችም መጥተው በሉት።
 ፲ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀ፤ ጥልቅ መሬትም ስላልነበረው ወዲያው በቀለ።
 ፲ ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ፣ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ።
 ፲ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፣ እሾህም ወጣና አነቀው።
 ፲ ሌላውም በመልካም መሬት ወደቀ፤ እንዲያው መቶ፣ እንዲያው ሰድሳ፣ እንዲያው ሠላሳ ፍሬ ሰጠ።
 ፲ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።
 ፲ ደቀ መዛሙርቴም ቀርበው። ስለ ምን በምሳሌ ትነግራችኋለህ? አሉት።
 ፲ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። ለእናንተ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል። ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም።

፲፪ ላለው ይሰጠዎልና ይበዛለትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል።

፲፫ ስለዚህ እያዩ ስለማያዩ እየሰሙም ስለማይሰሙ ስለማያስተውሉም በምሳሌ እነግራችኋለሁ።

፲፬ መስማት ትሰማላችሁና አታስተውሉም፤ ማየትም ታያላችሁና አትመለከቱም።

፲፭ በዓይናቸው እንዳያዩ፤ በጀርአቸውም እንዳይሰሙ፤ በልባቸውም እንዳያስተውሉ፤ ተመልሰውም እንዳልፈውሳቸው፤ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና ጀርአቸውም ደንቁርአል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል የሚል የኢሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ይፈጸማል።

፲፮ የእናንተ ግን ዓይኖቻችሁ ስለሚያዩ ጀርቻችሁም ስለሚሰሙ ብፁዓን ናቸው።

፲፯ እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙዎች ነቢያትና ጳጳሮችን የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው አላዩም፤ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ተመኝተው አልሰሙም።

፲፰ እንግዲህ እናንተ የዘሪውን ምሳሌ ሰሙ።

፲፱ የመንግሥትን ቃል ስምቶ በማያስተውል ሁሉ፤ ክፉው ይመጣል፤ በልቡ የተዘራውንም ይነጥቃል፤ በመንገድ ዳር የተዘራው ይህ ነው።

፳ በጭንጫ ላይ የተዘራውም ይህ ቃሉን ስምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው፤

፳፩ ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም፤ በቃሉ ምክንያትም መከራ ወይም ሰደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል።

፳፪ በእሾህ መካከል የተዘራውም ይህ ቃሉን የሚሰማ ነው፤ የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት መታለል ቃሉን ያንቃል፤ የማያፈራም ይሆናል።

፳፫ በመልካም መሬት የተዘራውም ይህ ቃሉን ስምቶ የሚያስተውል ነው፤ እርሱም ፍሬ ያፈራል እንዲሁም መቶ እንዲሁም ስድሳ እንዲሁም ሠላሳ ያደርጋል።

፳፬ ሌላ ምሳሌ አቀረብላቸው እንዲሁም አለ። መንግሥተ ሰማያት በእርሻው መልካም ዘርን የዘራን ሰው ትመስላለች።

፳፭ ሰዎቹ ሲተኙ ግን ጠላቱ መጣና በሰንዳዎ መካከል እንክርዳድን ዘርቶ ሄደ።

፳፮ ሰንዳዎም በበቀለና በአፈራ ጊዜ እንክርዳዱ ደግሞ ያን ጊዜ ታየ።

፳፯ የባለቤቱም ባሮች ቀርበው። ጌታ ሆይ፣ መልካምን ዘር በእርሻህ ዘርተህ አልነበርህምን? እንክርዳዲንስ ከወዴት አገኘ? አሉት።

፳፰ እርሱም። ጠላት ይህን አደረገ አላቸው። ባሮቹም። እንግዲህ ሄደን ብንለቅመው ትወዳለህን? አሉት።

፳፱ እርሱ ግን። እንክርዳዲን ስትለቅሙ ሰንዴውን ከእርሱ ጋር እንዳትነቅሉት አይሆንም።

፴ ተወካቸው፤ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ፤ በመከር ጊዜም አጫጆችን። እንክርዳዲን አስቀድማችሁ ልቀሙ በእሳትም ለማቃጠል በየነደው እስሩ፣ ሰንዴውን ግን በጎተራፊ ክተቱ እላለሁ አለ።

፴፩ ሌላ ምሳሌ አቀረበላቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሰው ወሰደ በእርሻው የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመሰላለች፤

፴፪ እርሰም ከዘር ሁሉ ታንሳለች፣ በአደገች ጊዜ ግን፣ ከአታክልቶች ትበልጣለች የሰማይም ወፎች መጥተው በቅርንጫፎችዋ እስኪሰፍሩ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።

፴፫ ሌላ ምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ። መንግሥተ ሰማያት ሁሉ እስኪሰካ ድረስ ሴት ወሰዳ በሦስት መሰፈሪያ ዲቄት የሸሽገችውን እርሾ ትመሰላለች።

፴፬-፴፭ በዚያን ጊዜ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ። ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው። የእርሻውን እንክርዳድ ምሳሌ ተርጉምልን አሉት።

፴፮ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። መልካምን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ እርሻውም ዓለም ነው፤

፴፯ መልካሙም ዘር የመንግሥት ልጆች ናቸው፤

፴፱ እንክርዳዲም የክፋው ልጆች ናቸው። የዘራውም ጠላት ዲያብሎስ ነው፤ መከሩም የዓለም መጨረሻ ነው። አጫጆችም መላእክት ናቸው።

፵ እንግዲህ እንክርዳድ ተለቅሞ በእሳት እንደሚቃጠል፣ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል።

፵፩ የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል። ከመንግሥቱም እንቅፋትን ሁሉ ዓመፃንም የሚያደርጉትን ይለቅማሉ።

፵፪ ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፵፫ በዚያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ይበራሉ። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ።

፵፬ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተሰወረውን መዝገብ ትመሰላለች፤ ሰውም አግኝቶ ሰወረው። ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ያን እርሻ ገዛ።

፵፭ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት መልካምን ዕንቁ የሚሻ ነጋዴን ትመሰላለች፤

፵፮ ዋጋዋም እጅግ የበዛ አንዲት ዕንቁ በአገኘ ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠና ገዛት።

፵፯ ደግሞ መንግሥተ ሰማያት ወደ ባሕር የተጣለች ከሁሉም ዓይነት የሰበሰቦች መረብን ትመሰላለች፤

፵፰ በሞላችም ጊዜ ወደ ወደቡ አወጡአት። ተቀምጠውም መልካሙን ለቅመው በዕቃዎች ውስጥ አስማቹ ክፋውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት።

፵፱ በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጻድቃን መካከል ይለዩአቸዋል። ወደ እቶነ እሳትም ይጥሉአቸዋል፤

፻ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፻፩ ኢየሱስም። ይህን ሁሉ አስተዋላችሁን? አላቸው አዎን አሉት።

፻፪ እርሱም። ስለዚህ የመንግሥተ ሰማያት ደቀ መዝሙር የሆነ ጻፊ ሁሉ ከመዝገቡ አዲሱንና አሮጌውን የሚያወጣ ባለቤትን ይመሰላል አላቸው።

፻፫ ኢየሱስም እነዚህም ምሳሌዎች ከጨረሰ በኋላ ከዚያ ሄደ።

፻፬ ወደ ገዛ አገሩም መጥቶ እስኪገረሙ ድረስ በምኩራባቸው ያስተምራቸው ነበር፤ እንዲህም አሉ። ይህን ጥበብና ተአምራት ይህ ከወዳት አገኘው?

፻፭ ይህ የጸራቢ ልጅ አይደለምን? እናቱስ ማርያም ትባል የለምን? ወንድሞቼስ ያዕቆብና ዮሳ ስምዖንም ይሁዳም አይደሉምን?

፻፮ እሳቶቹስ ሁሉ በእኛ ዘንድ ያሉ አይደሉምን? እንኪያስ ይህን ሁሉ ከወዳት አገኘው? ተሰናክሉበትም።

፻፯ ኢየሱስ ግን። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ቤቱ በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው።

፻፰ በአለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት አላደረገም።

10

፩ በዚያ ዘመን የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስ የኢየሱስን ዝና ሰማ፡

፪ ለሎሌዎቹም። ይህ መጥምቁ የሐንስ ነው፤ እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል። ስለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ።

፫ ሄሮድስ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት የሐንስን አሰይዞ አሳሰሮት በወህኒ እኑሮት ነበርና፤

፬ የሐንስ። እርሰዋ ለእነተ ትሆን ዘንድ አልተፈቀደም ይለው ነበርና።

፭ ለገድለውም ወደ ሳለ፡ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ስለ እዩት ፈራቸው።

፮ ነገር ግን ሄሮድስ የተወለደበት ቀን በሆነ ጊዜ፤ የሄሮድያዳ ልጅ በመካከላቸው ዘፈነች ሄሮድስንም ደስ አሰኘችው፤

፯ ስለዚህም የምትለምነውን ሁሉ እንዲሰጣት በመሐላ ተሰፋ አደረገላት።

፰ እርሰዋም በእናትዋ ተመክራ። የመጥምቁን የየሐንስን ራስ በዚህ በወጭት ሰጠኝ አለችው።

፱ ንጉሡም አዘነ፡ ነገር ግን ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ተቀምጠው ሰላሎት ሰዎች እንዲሰጡአት አዘዘ፤

፲ ልዩም የየሐንስን ራስ በወህኒ አስቆረጠው።

፲፩ ራሱንም በወጭት አምጥተው ለብላቴናይቱ ሰጡአት፡ ወደ እናትዋም ወሰደችው።

፲፪ ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው በድኑን ወሰዱና ቀበሩት፡ መጥተውም ለኢየሱስ አወሩለት።

፲፫ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ከዚያ ብቻውን ወደ ምድረ በዳ በታንኳ ፈቀቅ አለ፤ ሕዝቡም ሰምተው ከከተማዎቹ በእግር ተከተሉት።

፲፬ ወጥቶም ብዙ ሕዝብ አየና አዘነላቸው ድውዮቻቸውንም ፈወሰ።

፲፭ በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ በዳ ነው አሁንም ሰዓቱ አልፎአል፤ ወደ መንደሮች ሄደው ለራሳቸው ምግብ እንዲገዙ ሕዝቡን አሰናብት አሉት።

፲፮ ኢየሱስም። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው እንጂ ሊሄዱ አያስፈልግም አላቸው።

፲፯ እነርሱም። ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ በቀር በዚህ የለንም አሉት።

፲፰ እርሱም። እነዚያን ወደዚህ አምጡልኝ አላቸው።

18 ሕዝቡም በሣር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ አምስቱንም እንጀራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረከ፤ እንጀራውንም ቆርሶ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ።

19 ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ የተረፈውንም ቁርስራሽ አሥራ ሁለት መሶብ ሙሉ አነሡ።

20 ከሴቶችና ከልጆችም በቀር የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር።

21 ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ፤ ደቀ መዛሙርቱ በታንኳይቱ ገብተው ወደ ማዶ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው።

22 ሕዝቡንም አሰናብቶ ይጸልይ ዘንድ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ። በመሸም ጊዜ ብቻውን በዚያ ነበረ።

23 ታንኳይቱም አሁን በባሕር መካከል ሳለች፤ ነፋስ ከወደ ፊት ነበርና በማዕበል ትጨነቅ ነበር።

24 ከሌሊቱም በአራተኛው ክፍል ኢየሱስ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ።

25 ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ። ምትሐት ነው ብለው ታወኩ በፍርሃትም ጮኹ።

26 ወዲያውም ኢየሱስ ተናገራቸውና። አይዘአችሁ፤ እኔ ነኝ፤ አትፍሩ አላቸው።

27 ጴጥሮስም መልሶ። ጌታ ሆይ፤ አንተስ ከሆንህ በውኃው ላይ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ አለው።

28 እርሱም። ና አለው። ጴጥሮስም ከታንኳይቱ ወርዶ ወደ ኢየሱስ ሊደርስ በውኃው ላይ ሄደ።

29 ነገር ግን የነፋሱን ኃይል አይቶ ፈራ፤ ሊሰጥምም በጀመረ ጊዜ። ጌታ ሆይ፤ አድነኝ ብሎ ጮኸ።

30 ወዲያውም ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና። አንተ እምነት የጎደለህ፤ ስለምን ተጠራጠርህ? አለው።

31 ወደ ታንኳይቱም በወጡ ጊዜ ነፋሱ ተወ።

32 በታንኳይቱም የነበሩት። በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ብለው ሰገዱለት።

33 ተሻግረውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር መጡ።

34 የዚያ ቦታ ሰዎችም ባወቁት ጊዜ በዙርያው ወዳለ አገር ሁሉ ላኩ፤ ሕመምተኞችንም ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤

35 የልብሱንም ጫፍ ብቻ ሊዳሰሱ ይለምኑት ነበር፤ የዳሰሱትም ሁሉ ዳኑ።

፲፭

፩ በዚያን ጊዜ ጻፎችና ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ኢየሱስ ቀረቡና።

፪ ደቀ መዛሙርትህ ስለ ምን የሸማግሎችን ወግ ይተላለፋሉ? እንጀራ ሲበሉ እጃቸውን አይታጠቡምና አሉት።

፫ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው። እናንተስ ስለ ወጋችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለ ምን ትተላለፋላችሁ?

፬ እግዚአብሔር። አባትህንና እናትህን አክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና፤

፭ እናንተ ግን። አባቱን ወይም እናቱን። ከእኔ የምትጠቀምበት መባ ነው የሚል ሁሉ።

፮ አባቱን ወይም እናቱን አያከብርም ትላላችሁ፤ ስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ።

፯ እናንተ ግብዘቶች። ኢሳይያስ ስለ እናንተ።

፰ ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል። ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤

፱ የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ብሎ በእውነት ትንቢት ተናገረ።

፲ ሕዝቡንም ጠርቶ። ሰሙ አስተውሉም፤

፲፩ ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም። ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አላቸው።

፲፪ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው። ፈሪሳውያን ይህን ቃል ሰምተው እንደ ተሰናከሉ አወቅህን? አሉት።

፲፫ እርሱ ግን መልሶ። የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል።

፲፬ ተዉአቸው፤ ዕውሮችን የሚመሩ ዕውሮች ናቸው፤ ዕውርም ዕውርን ቢመራው ሁለቱም ወደ ጉድጓድ ይወድቃሉ አለ።

፲፭ ጴጥሮስም መልሶ። ምሳሌውን ተርጉምልን አለው።

፲፮ ኢየሱስም እንዲህ አለ። እናንተ ደግሞ እስካሁን የማታስተውሉ ናችሁን?

፲፯ ወደ አፍ የሚገባ ሁሉ ወደ ሆድ አልፎ ወደ እዳሪ እንዲጣል አትመለከቱምን?

፲፰ ከአፍ የሚወጣ ግን ከልብ ይወጣል። ሰውንም የሚያረክሰው ያ ነው።

፲፱ ከልብ ክፉ አሳብ። መግደል። ምንዝርነት። ዝሙት። መሰረቅ። በውሽት መመስከር። ሰድብ ይወጣልና።

፳ ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው እንጂ፡ ባልታጠበ እጅ መብላትሰ ሰውን አያረክሰውም።

፳፩ ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢርሶና ወደ ሲዶና አገር ሄደ።

፳፪ እነሆም፡ ከነናዊት ሴት ከዚያ አገር ወጥታ። ጌታ ሆይ፡ የዳዊት ልጅ፡ ማረኝ፤ ልጄን ጋኔን ክፋኛ ይዞአታል ብላ ጮኸች።

፳፫ እርሱ ግን አንዳች አልመለሰላትም። ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው። በኋላችን ትጮኸላችና አሰናብታት እያሉ ለመኑት።

፳፬ እርሱም መልሶ። ከእስራኤል ቤት ለጠፋት በጎች በቀር አልተላክሁም አለ።

፳፭ እርሰቀ ግን መጥታ። ጌታ ሆይ፡ እርዳኝ እያለች ሰገደችለት።

፳፮ እርሱ ግን መልሶ። የልጆችን እንጀራ ይዞ ለቡችሎች መጣል አይገባም አለ።

፳፯ እርሰቀም። አዎን ጌታ ሆይ፤ ቡችሎችም እኮ ከጌቶቻቸው ማዕድ የወደቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች።

፳፰ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ መልሶ። አንቺ ሴት፡ እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደወደድሽ ይሁንልሽ አላት። ልጅቸም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነች።

፳፱ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ባሕር አጠገብ መጣ። ወደ ተራራም ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ።

፴ ብዙ ሕዝብም እንካሶችን፡ ዕውሮችንም፡ ዲዳዎችንም፡ ጉንድሾችንም፡ ሌሎችንም ብዙ ይዘው ወደ እርሱ ቀረቡ። በኢየሱስም እግር አጠገብ ጣሉአቸው፤ ፈወሳቸውም፤

፴፩ ስለዚህም ሕዝቡ ዲዳዎች ሲናገሩ፡ ጉንድሾችም ሲድኑ፡ እንካሶችም ሲሄዱ፡ ዕውሮችም ሲያዩ አይተው ተደነቁ፤ የእስራኤልንም አምላክ አከበሩ።

፴፪ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ። ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለ ሌላቸው አዘንላቸዋለሁ፤ በመንገድም እንዳይዘሉ ጦማቸውን ላሰናብታቸው አልወድም አላቸው።

፴፫ ደቀ መዛሙርቱም። ይህን ያህል ሕዝብ የሚያጠግብ ይህን ያህል እንጀራ በምድረ በዳ ከወዳት እናገኛለን? አሉት።

፴፬ ኢየሱስም። ሰንት እንጀራ አላችሁ? አላቸው። እነርሱም። ሰባት፡ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ አሉት።

፴፭ ሕዝቡም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤

15 ሰባቱንም እንጀራ ዓሣውንም ይዞ አመሰገነ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ።

16 ሁሉም በሉና ጠገቡ፤ የተረፈውንም ቁርሶራሽ ሰባት ቅርጫት ሙሉ አነሡ።

17 የበሉትም ከሴቶችና ከልጆች በቀር አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ።

18 ሕዝቡንም ካሰናበተ በኋላ ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ መጌዶል አገር መጣ።

15

1 ፈሪሳውያንና ሰዲቃውያንም ቀርበው ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳያቸው ለመኑት።

2 እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው። በመሸ ጊዜ። ሰማዩ ቀልቶአልና ብራ ይሆናል ትላላችሁ፤

3 ማለዳም። ሰማዩ ደምኖ ቀልቶአልና ዛሬ ይዘንባል ትላላችሁ። የሰማዩን ፊትማ መለየት ታውቃላችሁ። የዘመኑንስ ምልክት መለየት አትችሉምን?

4 ክፉና አመንዘራ ትውልድ ምልክት ይሻል፤ ከነቢዩም ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ትቶአቸውም ሄደ።

5 ደቀ መዛሙርቱም ወደ ማዶ በመጡ ጊዜ እንጀራ መያዝን ረሱ።

6 ኢየሱስም። ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን እርሾ ተጠንቀቁና ተጠበቁ አላቸው።

7 እነርሱም። እንጀራ ባንይዝ ነው ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።

8 ኢየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እናንተ እምነት የጉደላችሁ፤ እንጀራ ስለ ሌላችሁ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ተነጋገራላችሁ? ገና አታስተውሉምን?

9 ለአምስቱ ሺህ አምስቱ እንጀራ፡ ሰንት መሶብም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን?

10 ወይስ ለአራቱ ሺህ ሰባቱ እንጀራ፡ ሰንት ቅርጫትም እንዳነሣችሁ ትዝ አይላችሁምን?

11 ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን እርሾ እንድትጠበቁ ብዬ ስለ እንጀራ እንዳልተናገርኋችሁ እንዴት አታስተውሉምን?

12 እነርሱም ከፈሪሳውያንና ከሰዲቃውያን ትምህርት እንጂ ከእንጀራ እርሾ እንዲጠበቁ እንዳላላቸው ያን ጊዜ አስተዋሉ።

፲፫ ኢየሱስም ወደ ፊልጶስ ቁሣርያ አገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን። ሰዎች የሰውን ልጅ ማን እንደ ሆነ ይሉታል? ብሎ ጠየቀ።

፲፬ እነርሱም። አንዳንድ መጥምቁ የሐንስ፣ ሌሎችም ኤልያስ፣ ሌሎችም ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነው ይላሉ አሉት።

፲፭ እርሱም። እናንተስ እኔን ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? አላቸው።

፲፮ ሰምዖን ጴጥሮስም መልሶ። አንተ ክርስቶስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ነህ አለ።

፲፯ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። የዮና ልጅ ሰምዖን ሆይ፣ በሰማያት ያለው አባቴ እንጂ ሥጋና ደም ይህን አልገለጠልህምና ብፁዕ ነህ።

፲፰ እኔም እልሃለሁ፣ አንተ ጴጥሮስ ነህ፣ በዚችም ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያንን እሠራለሁ፣ የገሃነም ደጃችም አይችሉአትም።

፲፱ የመንግሥተ ሰማያትንም መክፈቻዎች እስጥሃለሁ፤ በምድር የምታሰረው ሁሉ በሰማያት የታሰረ ይሆናል፣ በምድርም የምትፈታው ሁሉ በሰማያት የተፈታ ይሆናል።

፳ ያን ጊዜም እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለማንም እንዳይነገሩ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው።

፳፩ ከዚያን ቀን ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሸማግሎችና ከካህናት አለቆች ከጻፎችም ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጥላቸው ጀመር።

፳፪ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወሰደ። አይሁንብህ ጌታ ሆይ፤ ይህ ከቶ አይደርስብህም ብሎ ለገሥጸው ጀመረ።

፳፫ እርሱ ግን ዘወር ብሎ ጴጥሮስን። ወደ ኋላዬ ሂድ፣ አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታሰብምና ዕንቅፋት ሆነህብኛል አለው።

፳፬ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። እኔን መከተል የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ።

፳፭ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ ግን ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ያገኛታል።

፳፮ ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያገድል ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?

፳፯ የሰው ልጅ ከመላእክቱ ጋር በአባቴ ክብር ይመጣ ዘንድ አለውና፤ ያን ጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ያሰረክበዋል።

፳፰ እውነት እላችኋለሁ፡፡ የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩ ድረስ እዚህ ከሚቆሙት ሞትን የማይቀምሱ አንዳንድ አሉ፡፡

፲፯

፩ ከሰድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንሰን ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው፡፡

፪ በፊታቸውም ተለወጠ፤ ፊቱም እንደ ፀሐይ በራ፤ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ፡፡

፫ እነሆም፡፡ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው፡፡

፬ ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን፡፡ ጌታ ሆይ፡፡ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ብትወድሱ፡፡ በዚህ ሦስት ዳስ አንዱን ለእነተ አንዱንም ለሙሴ አንዱንም ለኤልያስ አንሥራ አለ፡፡

፭ እርሱም ገና ሲናገር፡፡ እነሆ፡፡ ብሩህ ደመና ጋረዳቸው፡፡ እነሆም፡፡ ከደመናው፡፡ በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ፡፡

፮ ደቀ መዛሙርቱም ስምተው በፊታቸው ወደቁ እጅግም ፈርተው ነበር፡፡

፯ ኢየሱስም ቀርቦ ዳሰሳቸውና፡፡ ተነሡ አትፍሩም አላቸው፡፡

፰ ዓይናቸውንም አቅንተው ሲያዩ ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም፡፡

፱ ከተራራውም በወረዱ ጊዜ ኢየሱስ፡፡ የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዛቸው፡፡

፲ ደቀ መዛሙርቱም፡፡ እንግዲህ ጻፎች፡፡ ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ ይገባዋል ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት፡፡

፲፩ ኢየሱስም መልሶ፡፡ ኤልያስማ አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያቀናል፤

፲፪ ነገር ግን እላችኋለሁ፡፡ ኤልያስ ከዚህ በፊት መጣ፤ የወደዱትንም ሁሉ አደረጉበት እንጂ አላወቁትም፤ እንዲሁም ደግሞ የሰው ልጅ ከእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው አላቸው፡፡

፲፫ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ስለ የሐንሰ እንደ ነገራቸው አስተዋሉ፡፡

፲፬ ወደ ሕዝቡም ሲደርሱ አንድ ሰው ወደ እርሱ ቀረበና ተንበርክኮ፡፡ ጌታ ሆይ፡፡ ልጄን ማርልኝ፡፡ በጨረቃ እየተነሣበት ክፋኛ ይሣቀያልና፤

፲፭ ብዙ ጊዜ በእሳት ብዙ ጊዜም በውኃ ይወድቃልና።

፲፮ ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት ሊፈውሱትም አቃታቸው አለው።

፲፯ ኢየሱስም መልሶ። የማታምን ጠማማ ትውልድ ሆይ፤ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደዚህ ወደ እኔ አምጡት አለ።

፲፰ ኢየሱስም ገሠጸው ጋኔኑም ከእርሱ ወጣ፤ ብላቴናውም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰ።

፲፱ ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን ወደ ኢየሱስ ቀረቡና። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምን ነው? አሉት።

፳ ኢየሱስም። ስለ እምነታችሁ ማነስ ነው፤ እውነት አላችኋለሁ፤ የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል እምነት ቢኖራችሁ፤ ይህን ተራራ። ከዚህ ወደዚያ አለፍ ብትሉት ያልፋል፤ የሚሳናችሁም ነገር የለም።

፳፩ ይህ ዓይነት ግን ከጸሎትና ከጦም በቀር አይወጣም አላቸው።

፳፪ በገሊላም ሲመላለሱ ኢየሱስ። የሰው ልጅ በስዎች እጅ አልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው፤ ይገድሉትማል።

፳፫ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። እጅግም አዘኑ።

፳፬ ወደ ቅፍርናሆምም በመጡ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ወደ ጴጥሮስ ቀረቡና። መምህራችሁ ሁለቱን ዲናር*ፍ1* አይገብርምን? አሉት።

፳፭ እዎን ይገብራል አለ። ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ኢየሱስ አስቀድሞ። ሰምዖን ሆይ፤ ምን ይመስልሃል? የምድር ነገሥታት ቀረጥና ግብር ከማን ይቀበላሉ? ከልጆቻቸውን ወይስ ከእንግዶች? አለው።

፳፮ ጴጥሮስም። ከእንግዶች ባለው ጊዜ ኢየሱስ። እንኪያስ ልጆቻቸው ነጻ ናቸው።

፳፯ ነገር ግን እንዳናሰናክላቸው፤ ወደ ባሕር ሂድና መቃጥን ጣል፤ መጀመሪያም የሚወጣውን ዓሣ ውስድና አፋን ሰትከፍት እስታቴር*ፍ2* ታገኛለህ፤ ያን ወሰደህ ስለ እኔና ስለ አንተ ሰጣቸው አለው።

፲፰

፩ በዚያች ሰዓት ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን? አሉት።

፪ ሕፃንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመ
፫ እንዲህም አለ። እውነት እላችኋለሁ። ካልተመለሳችሁ እንደ ሕፃናትም ካልሆናችሁ። ወደ መንግሥተ ሰማያት ከቶ አትገቡም።

፬ እንግዲህ እንደዚህ ሕፃን ራሱን የሚያዋርድ ሁሉ። በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ እርሱ ነው።

፭ እንደዚህም ያለውን አንድ ሕፃን በሰሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤

፮ በእኔም ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ። የወፍጮ ድንጋይ በእንገቱ ታሰር ወደ ጥልቅ ባሕር መሰጠም ይሻለው ነበር።

፯ ወዮ ለዓለም ስለ ማሰናከያ፤ ማሰናከያ ሳይመጣ አይቀርምና፤ ነገር ግን በእርሱ ጠንቅ ማሰናከያ ለሚመጣበት ለዚያ ሰው ወዮለት።

፰ እጅህ ወይም እግርህ ብታሰናክልህ። ቈርጠህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት እጅ ወይም ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ዘላለም እሳት ከምትጣል ይልቅ አንካሳ ወይም ጉንድሽ ሆነህ ወደ ህይወት መግባት ይሻልህል።

፱ ዓይንህ ብታሰናክልህ እውጥተህ ከአንተ ጣላት፤ ሁለት ዓይን ኖሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትጣል ይልቅ አንዲት ዓይን ኖራህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል።

፲ ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዲትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እላችኋለሁና።

፲፩ የሰው ልጅ የጠፋውን ለማዳን መጥቶአልና።

፲፪ ምን ይመስላችኋል? ለአንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ከእነርሱም አንዱ ቢባዝን፤ ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ትቶ ሄደም የባዘነውን አይፈልግምን?

፲፫ ቢያገኘውም። እውነት እላችኋለሁ። ካልባዘኑቱ ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በእርሱ ደስ ይለዋል።

፲፬ እንደዚሁ ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም።

፲፭ ወንድምህም ቢበድልህ፤ ሄደህ አንተና እርሱ ብቻችሁን ሆናችሁ ውቀሰው። ቢሰማህ፤ ወንድምህን ገንዘብ አደረግኸው፤

፲፮ ባይሰማህ ግን፤ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ኤፍ ነገር ሁሉ እንዲጸና፤ ዳግመኛ አንድ ወይም ሁለት ከአንተ ጋር ውሰድ፤

፲፯ እነርሱንም ባይሰማ፤ ለቤተ ክርስቲያን ንገራት፤ ደግሞም

ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማት፣ እንደ አረመኔና እንደ ቀራጭ ይሁንልህ።

፲፰ እውነት እላችኋለሁ፡፡ በምድር የምታሰሩት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፡፡ በምድርም የምትፈቱት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።

፲፱ ደግሞ እላችኋለሁ፡፡ ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢሰማሙ በሰማያት ካለው ከአባቴ ዘንድ ይደረግላችዋል።

፳ ሁለት ወይም ሦስት በሰሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው አሆናለሁና።

፳፩ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ወደ እርሱ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፡፡ ወንድሜ ቢበድለኝ ሰንት ጊዜ ልተውለት? እስከ ሰባት ጊዜን? አለው።

፳፪ ኢየሱስ እንዲህ አለው። እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ አልልህም።

፳፫ ስለዚህ መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ሊቆጣጠር የወደደን ንጉሥ ትመስላለች።

፳፬ መቆጣጠርም በጀመረ ጊዜ፣ እልፍ መክሊት ዕዳ ያለበትን አንድ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።

፳፭ የሚከፍለውም ቢያጣ፣ እርሱና ሚስቱ ልጆቹም ያለውም ሁሉ እንዲሸጥና ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ።

፳፮ ስለዚህ ባሪያው ወድቆ ሰገደለትና። ጌታ ሆይ፡፡ ታገሠኝ፡፡ ሁሉንም እክፍልሃለሁ አለው።

፳፯ የዚያም ባሪያ ጌታ አዘነለትና ለቀቀው፡፡ ዕዳውንም ተወለት።

፳፰ ነገር ግን ያ ባሪያ ወጥቶ ከባልንጀሮቹ ከባሮቹ መቶ ዲናር ዕዳ ያለበትን አንዱን አገኘና። ዕዳህን ክፈለኝ ብሎ ያዘና አነቀው።

፳፱ ስለዚህ ባልንጀራው ባሪያ ወድቆ፡፡ ታገሠኝ፡፡ ሁሉንም እክፍልሃለሁ ብሎ ለመነው።

፴ እርሱም አልወደደም፡፡ ግን ሄዶ ዕዳውን እስኪከፍል ድረስ በወሳኒ አኖረው።

፴፩ ባልንጀሮቹ የሆኑ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ አዘኑ፡፡ መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ገለጡ።

፴፪ ከዚያ ወዲያ ጌታው ጠርቶ፡፡ አንተ ክፉ ባሪያ፡ ስለ ለመንኸኝ ያን ዕዳ ሁሉ ተውሁልህ፤

፴፫ እኔ እንደ ማርሁህ ባልንጀራህ የሆነውን ያን ባሪያ ልትሞረው ለአንተስ አይገባህምን? አለው።

፴፬ ጌታውም ተቈጣና ዕዳውን ሁሉ እስኪከፍለው ድረስ ለሚሠቅዩት አሳልፎ ሰጠው።

፴፭ ከእናንተ እያንዳንዱ ወንድሙን ከልቡ ይቅር ካላለ፣ እንዲሁ ደግሞ የሰማዩ አባቴ ያደርግባችኋል።

፲፱

፩ እያሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ፣ ከገለላ ሄዶ ወደ ይሁዳ አውራጃ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ መጣ።

፪ ብዙ ሕዝብም ተከተሉት፣ በዚያም ፈወሳቸው።

፫ ፈሪሳውያንም ወደ እርሱ ቀረቡና ሲፈትኑት። ሰው በሆነው ምክንያት ሁሉ ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? አሉት።

፬ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አለ። ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው።

፭ አለም። ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፣ ከሚሰቱም ጋር ይተባበራል፣ ሁለቱም እንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን ቃል አላነበባችሁምን?

፮ ስለዚህ እንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው።

፯ እነርሱም። እንኪያስ ሙሴ የፍቅፍን ጽሕፈት ሰጥተው እንዲፈቱአት ስለ ምን አዘዘ? አሉት።

፰ እርሱም። ሙሴስ ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ ፈቀደላችሁ፤ ከጥንት ግን እንዲህ አልነበረም።

፱ እኔ ግን እላችኋለሁ፣ ያለ ዝሙት ምክንያት ሚስቱን ፈትቶ ሌላዩቱን የሚያገባ ሁሉ ያመነዘራል፣ የተፈታችውንም የሚያገባ ያመነዘራል አላቸው።

፲ ደቀ መዛሙርቱም። የባልና የሚሰት ሥርዓት እንዲህ ከሆነ መጋባት አይጠቅምም አሉት።

፲፩ እርሱ ግን። ይህ ነገር ለተሰጣቸው ነው እንጂ ለሁሉ አይደለም፤

፲፪ በእናት ማኅፀን ጃንደረቦች ሆነው የተወለዱ አሉ፣ ሰውም የሰለባቸው ጃንደረቦች አሉ፣ ስለ መንግሥተ ሰማያትም ራሳቸውን የሰለቡ ጃንደረቦች አሉ። ሊቀበለው የሚችል ይቀበለው አላቸው።

፲፫ በዚያን ጊዜ እጅን እንዲጭንባቸውና እንዲጸልይ ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ገሠጹአቸው።

፲፬ ነገር ግን ኢየሱስ። ሕፃናትን ተወክለው፣ ወደ እኔም ይመጡ ዘንድ አትከልክሉአቸው፤ መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉ ናትና አለ፤

፲፭ እጅንም ጫነባቸውና ከዚያ ሄደ።

፲፮ እነሆም፣ አንድ ሰው ቀርቦ። መምህር ሆይ፣ የዘላለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ላድርግ? አለው።

፲፯ እርሱም። ሰለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንድ ነው፤ ወደ ሕይወት መግባት ብትወድ ግን ትእዛዛትን ጠብቅ አለው።

፲፰ እርሱም። የትኞችን? አለው። ኢየሱስም። አትግደል፣ አታመንዝር፣ አትሰረቅ፣ በሐሰት አትመሰክር።

፲፱ አባትህንና እናትህን አክብር፣ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ አለው።

፳ ጌብዙም። ይህንንም ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ፣ ደግሞስ የሚጌድለኝ ምንድር ነው? አለው።

፳፩ ኢየሱስም። ፍጹም ልትሆን ብትወድ፣ ሂድና ያለህን ሸጠህ ለድሆች ሰጥ፣ መዝገብም በሰማያት ታገኛለህ፣ መጥተህም ተከተለኝ አለው።

፳፪ ጌብዙም ይህን ቃል በሰማ ጊዜ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነ ሄደ።

፳፫ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ። እውነት እላችኋለሁ፣ ለባለጠጋ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት ጭንቅ ነው።

፳፬ ዳግመኛም እላችኋለሁ፣ ባለጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ በገባ ይቀላል አለ።

፳፭ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ተገረሙና። እንኪያስ ማን ሊድን ይችላል? አሉ።

፳፮ ኢየሱስም እነርሱን ተመልክቶ። ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል አላቸው።

፳፯ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ። እነሆ፣ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ፤ እንኪያስ ምን እናገኝ ይሆን? አለው።

፳፰ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ፣ እናንተስ የተከተላችሁኝ፣ በዳግመኛ ልደት የሰው ልጅ በክብሩ ዙፋን በሚቀመጥበት ጊዜ፣ እናንተ ደግሞ በአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ስትፈርዱ በአሥራ ሁለት ዙፋን ትቀመጣላችሁ።

፳፱ ስለ ሰማም ቤቶችን ወይም ወንድሞችን ወይም እናቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ ሁሉ መቶ አጥፍ ይቀበላል የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል።

፴ ነገር ግን ብዙዎቹ ፊተኞች ኋለኞች፣ ኋለኞቹም ፊተኞች ይሆናሉ።

፳

፳ መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመስላለችና።

፳ ሠራተኞችንም በቀን አንድ ዲናር ተሰማሞቶ ወደ ወይኑ አትክልት ሰደዳቸው።

፳ በሦስት ሰዓትም ወጥቶ ሥራ የፈቱ ሌሎችን በአደባባይ ቆመው አየ።

፳ እነዚያንም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም እስጣችኋለሁ አላቸው። እነርሱም ሄዱ።

፳ ደግሞም በሰድስትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ እንዲሁ አደረገ።

፳ በአሥራ አንደኛውም ሰዓት ወጥቶ ሌሎችን ቆመው አገኘና። ሥራ ፈትታችሁ ቀኑን ሁሉ በዚህ ስለ ምን ትቆማላችሁ? አላቸው።

፳ የሚቀጥረን ስለ አጣን ነው አሉት። እርሱም። እናንተ ደግሞ ወደ ወይኑ አትክልት ሂዱ የሚገባውንም ትቀበላላችሁ አላቸው።

፳ በመሸም ጊዜ የወይኑ አትክልት ጌታ አዛዥን። ሠራተኞችን ጥራና ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች ድረስ ደመወዝ ሰጣቸው አለው።

፳ በአሥራ አንደኛው ሰዓትም የገቡ መጥተው እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ።

፳ ፊተኞቹም በመጡ ጊዜ አብዛተው የሚቀበሉ መስሎአቸው ነበር፤ እነርሱም ደግሞ እያንዳንዳቸው አንድ ዲናር ተቀበሉ።

፳-፳፯ እርሱ ግን መልሶ ከእነርሱ ለአንዱ እንዲህ አለው። ወዳጄ ሆይ፣ አልበደልሁህም በአንድ ዲናር አልተሰማማኸኝምን?

፳ ድርሻህን ውሰድና ሂድ፤ እኔ ለዚህ ለኋለኛው እንደ አንተ ልሰጠው እወዳለሁ፤ በገንዘቤ የወደድሁትን አደርግ ዘንድ መብት የለኝምን?

፳ ወይስ እኔ መልካም ስለ ሆንሁ ዓይነህ ምቀኛ ናትን?

፲፮ እንዲሁ ኋለኞች ፊተኞች፡ ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ፤ የተጠሩ ብዙዎች፡ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።

፲፱ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሊወጣ ሳለ፡ በመንገድ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ብቻቸውን ወደ እርሱ አቅርቦ።

፲፳ እነሆ፡ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፡ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጻፎች ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል።

፲፱ ሊዘገቡበትም ሊገርፉትም ሊሰቅሉትም ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፡ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው።

፳ በዚያን ጊዜ የዘብዳዎስ ልጆች እናት ከልጆቻቸው ጋር እየሰገደችና አንድ ነገር እየለመነች ወደ እርሱ ቀረበች።

፳፩ እርሱም። ምን ትፈልገያለሽ? አላት። እርሰዋም። እነዚህ ሁለቱ ልጆቼ አንዱ በቀኝህ አንዱም በግራህ በመንግሥትህ እንዲቀመጡ እዘዝ አለኝው።

፳፪ ኢየሱስ ግን መልሶ። የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ ልጠጣው ያለውን ጽዋ ልትጠጡ እኔም የምጠመቀውን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አለ። አንችላለን አሉት።

፳፫ እርሱም። ጽዋዬንስ ትጠጣላችሁ፤ በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ከአባቴ ዘንድ ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምሰጥ አይደለሁም አላቸው።

፳፬ አሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማች ተቈጡ።

፳፭ ኢየሱስ ግን ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። የአሕዛብ አለቆች እንዲገዙአቸው ታላላቆቹም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ።

፳፮ በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን።

፳፯ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የእናንተ ባሪያ ይሁን፤

፳፰ እንዲሁም የሰው ልጅ ሊያገለግል ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም።

፳፱ ከኢያሪኮም ሲወጡ ብዙ ሕዝብ ተከተሉት።

፴ እነሆም፡ ሁለት ዕውሮች በመንገድ ደር ተቀምጠው፡ ኢየሱስ እንዲያልፍ በሰሙ ጊዜ። ጌታ ሆይ፡ የዳዊት ልጅ፡ ማረን ብለው ጮኹ።

፴፩ ሕዝቡም ዝም እንዲሉ ገሠጹአቸው፤ እነርሱ ግን። ጌታ ሆይ፡ የዳዊት ልጅ፡ ማረን እያሉ አብዝተው ጮኹ።

፴፪ ኢየሱስም ቆሞ ጠራቸውና። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አለ።

፲፫ ጌታ ሆይ፥ ዓይኖቻችን ይከፈቱ ዘንድ አሉት።
 ፲፬ ኢየሱስም አዘነላቸውና ዓይኖቻቸውን ዳሰሰ፥ ወዲያውም አዩና ተከተሉት።

፳፩

፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ቀርበው ወደ ደብረ ዘይት ወደ ቤተ ፋጌ ሲደርሱ፥ ያንጊዜ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት ላከ፥
 ፪ እንዲህም አላቸው። በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፥ በዚያን ጊዜም የታሰረችን አህያ ውርንጫም ከእርሰዎ ጋር ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ።

፫ ማንም እንዳች ቢላችሁ። ለጌታ ያሰፈልጉታል በሉ፤ ወዲያውም ይሰዳቸዋል።

፬-፮ ደቀ መዛሙርቱም ሄደው ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ፥
 ፯ አህያይቱንና ውርንጫዋንም አመጡለት፥ ልብሳቸውንም በእነርሱ ላይ ጫኑ፥ ተቀመጠባቸውም።

፰ ከሕዝቡም እጅግ ብዙዎች ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፥ ሌሎችም ከዛፍ ጫፍ ጫፉን እየቆረጡ በመንገድ ላይ ያነጥፉ ነበር።

፱ የሚቀድሙትም ሕዝብ የሚከተሉትም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤ ሆሣዕና በእርያም እያሉ ይጮኹ ነበር።

፲ ወደ ኢየሩሳሌምም በገባ ጊዜ መላው ከተማ። ይህ ማን ነው? ብሎ ተናወጠ።

፲፩ ሕዝቡም። ይህ ከገሊላ ናዝሬት የመጣ ነቢዩ ኢየሱስ ነው አሉ።

፲፪ ኢየሱስም ወደ መቅደስ ገባና በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ሁሉ አወጣ፥ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጮችንም ወንበሮች ገለበጠና።

፲፫ ቤቱ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ ተጽፎአል፥ እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው።

፲፬ በመቅደስም ዕውሮችና እንካሶች ወደ እርሱ ቀረቡና ፈወሳቸው።

፲፭ ነገር ግን የካህናት አለቆችና ጳጳሮች ያደረገውን ድንቃ ድንቅ በመቅደስም። ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ የሚጮኹትን ልጆች ባዩ ጊዜ፥ ተቆጥተው።

፲፮ እነዚህ የሚሉትን አትሰማሞን? አሉት። ኢየሱስም። እሰማለሁ፤ ከሕፃናትና ከሚጠቡት አፍ ምስጋናን ለራሱህ አዘጋጀህ የሚለውን ቃል ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው።

፲፯ ትቶአቸውም ከከተማ ወደ ቢታንያ ወጣ በዚያም አደረገ።

፲፰ በማለዳም ወደ ከተማ ሲመለስ ተራብ።

፲፱ በመንገድም አጠገብ በለሰ አይቶ ወደ እርሰዋ መጣ፤ ከቅጠልም ብቻ በቀር ምንም አላገኘባትምና። ለዘላለሙ ፍሬ አይገኝብሽ አላት። በለሲቱም ያንጊዜውን ደረቀች።

፳ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው። በለሲቱ ያንጊዜውን እንዴት ደረቀች? ብለው ተደነቁ።

፳፩ ኢየሱስም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ። እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩም፣ በበለሲቱ እንደ ሆነባት ብቻ አታደርጉም፤ ነገር ግን ይህን ተራራ እንኳ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ብትሉት ይሆናል፤

፳፪ እምናችሁም በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ አላቸው።

፳፫ ወደ መቅደስም ገብቶ ሲያሰተምር የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሸማግሎች ወደ እርሱ ቀረቡና። በምን ሥልጣን እነዚህን ታደርጋለህ? ይህንን ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት።

፳፬ ኢየሱስም መልሶ። እኔ ደግሞ እንዴት ነገር አጠይቃችኋለሁ፤ እናንተም ያችን ብትነግሩኝ እኔ ደግሞ እነዚህን በምን ሥልጣን እንዳደርግ እነግራችኋለሁ፤

፳፭ የዮሐንስ ጥምቀት ከወዳት ነበረች? ከሰማይን ወይስ ከሰው? አላቸው። እነርሱም እርሰ በርሳቸው ሲነጋገሩ። ከሰማይ ብንል። እንኪያስ ሰለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤

፳፮ ከሰው ግን ብንል፣ ዮሐንስን ሁሉም እንደ ነቢይ ያዩታልና ሕዝቡን እንፈራረን አሉ።

፳፯ ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት። እርሱም ደግሞ። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።

፳፰ ነገር ግን ምን ይመስላችኋል? አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት፤ ወደ አንደኛው ቀርቦ። ልጄ ሆይ፣ ዛሬ ሂድና በወይኔ አትክልት ሥራ አለው።

፳፱ እርሱም መልሶ። አልወድም አለ፤ ኋላ ግን ተጸጸተና ሄደ።

፴ ወደ ሁለተኛውም ቀርቦ እንዲሁ አለው እርሱም መልሶ። እሺ ጌታዬ አለ፤ ነገር ግን አልሄደም።

፴፩ ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ ያደረገ ማን ነው? ፊተኛው አሉት። ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። እውነት እላችኋለሁ። ቀራጮችና ጋለሞቶች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሙኋችኋል።

፴፪ የሐንሰ በጽድቅ መንገድ መጥቶላችሁ ነበርና፤ አላመናችሁበትም፤ ቀራጮችና ጋለሞቶች ግን አመኑበት፤ እናንተም ይህን አይታችሁ ታምኑበት ዘንድ በኋላ ንስሐ አልገባችሁም።

፴፫ ሌላ ምሳሌ ሰው። የወይን አትክልት የተከለ ባለቤት ሰው ነበረ፤ ቅጥርም ቀጠረለት። መጥመቂያም ማሰለት። ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ።

፴፬ የሚያፈራበትም ጊዜ ሲቀርብ፤ ፍሬውን ሊቀበሉ ባሮቹን ወደ ገበሬዎች ላከ።

፴፭ ገበሬዎቹም ባሮቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት አንዱንም ገደሉት ሌላውንም ወገኛት።

፴፮ ደግሞ ከፊተኞች የሚበዙ ሌሎች ባሮችን ላከ። አንዲሁም አደረጉባቸው።

፴፯ በኋላ ግን። ልጄንሰ ያፍሩታል ብሎ ልጄን ላከባቸው።

፴፰ ገበሬዎቹ ግን ልጄን ባዩ ጊዜ እርሰ በርሳቸው። ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ። እንግደለውና ርሰቱን እናግኝ ተባባሉ።

፴፱ ይዘውም ከወይኑ አትክልት አወጡና ገደሉት።

፵ እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ በሚመጣ ጊዜ በእነዚህ ገበሬዎች ምን ያደርግባቸዋል?

፵፩ እነርሱም። ክፋዎችን በክፋ ያጠፋቸዋል። የወይኑንም አትክልት ፍሬውን በየጊዜው ለሚያሰረክቡ ለሌሎች ገበሬዎች ይሰጠዋል አሉት።

፵፪ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። ግንበኞች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ። ለዓይኖቻችንም ድንቅ ነው የሚለውን ከቶ በመጽሐፍ አላነበባችሁምን?

፵፫ ስለዚህ እላችኋለሁ። የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወሰዳለች ፍሬዎንም ለሚያደርግ ሕዝብ ትሰጣለች።

፵፬ በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይቀጠቀጣል፤ ድንጋዩ ግን የሚወድቅበትን ሁሉ ይፈጠዋል።

፵፭ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን ሰምተው ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ፤

፵፮ ሊይዙትም ሲፈልጉት ሳሉ ሕዝቡ እንደ ነቢይ ሰላዩት ፈሩአቸው።

፳፪

፩ እየሱስም መለስ ደግሞም በምሳሌ ነገራቸው እንዲህም አለ።

፪ መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሰርግ ያደረገ ንጉሥን ትመስላለች።

፫ የታደሙትንም ወደ ሰርጉ ይጠሩ ዘንድ ባሮቹን ላከ ሊመጡም አልወደዱም።

፬ ደግሞ ሌሎችን ባሮች ልከ። የታደሙትን። እነሆ፣ ድግሴን አዘጋጀሁ፣ ኮርማዎቹና የሰቡት ከብቶቹ ታርደዋል። ሁሉም ተዘጋጅቶአል፤ ወደ ሰርጉ ኑ በሉአቸው አለ።

፭ እነርሱ ግን ችል ብለው አንዱ ወደ እርሻው፣ ሌላውም ወደ ንግዱ ሄደ፤

፮ የቀሩትም ባሮቹን ይዘው እንገላቱአቸው ገደሉአቸውም።

፯ ንጉሡም ተቈጣ፣ ጭፍሮቹንም ልኮ እነዚያን ገዳዮች አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ።

፰ በዚያን ጊዜ ባሮቹን። ሰርጉስ ተዘጋጅቶአል፣ ነገር ግን የታደሙት የማይገባቸው ሆኑ፤

፱ እንግዲህ ወደ መንገድ መተላለፊያ ሄዳችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ጥሩ አለ።

፲ እነዚያም ባሮች ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን ሁሉ ክፋዎችንም በጎዎችንም ሰበሰቡ፤ የሰርጉንም ቤት ተቀማጮች ሞሉት።

፲፩ ንጉሡም የተቀመጡትን ለማየት በገባ ጊዜ በዚያ የሰርግ ልብስ ያለበስ አንድ ሰው አየና። ወዳጄ ሆይ።

፲፪ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት ወደዚህ ገባህ? አለው እርሱም ዝም አለ።

፲፫ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አገልጋዮቹን። እጁንና እግሩን አሰራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል አለ።

፲፬ የተጠሩ ብዙዎች፣ የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸውና።

፲፭ ሰለዚህ ፈሪሳውያን ሄዱና እንዴት አድርገው በነገር እንዲያጠምዱት ተማከሩ።

፲፮ ደቀ መዛሙርታቸውንም ከሄሮድስ ወገን ጋር ላኩበት፣ እነርሱም። መምህር ሆይ፣ እውነተኛ እንደ ሆንህ በእውነትም የእግዚአብሔርን መንገድ እንድታስተምር እናውቃለን፣ ለማንምም አታደላም፣ የሰውን ፊት አትመለከትምና፤

፲፯ እንግዲህ ምን ይመስልሃል? ንገረን ለቁሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? አሉት።

፲፰ ኢየሱስም ክፋታቸውን አውቆ። እናንተ ግብዘቶች፣ ስለ ምን ትፈትኑኛላችሁ?

፲፱ የግብሩን ብር አሳዩኝ አለ። እነርሱም ዲናር አመጡለት።

፳ እነርሱም። ይህች መልክ ጽሕፈቲቱስ የማን ናት? አላቸው።

፳፩ የቁሣር ነው አሉት። በዚያን ጊዜ። እንኪያስ የቁሣርን ለቁሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አሰረክቡ አላቸው።

፳፪ ይህንም ስምተው ተደነቁ፣ ትተውትም ሄዱ።

፳፫ በዚያን ቀን። ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዶቃውያን ወደ እርሱ ቀረቡ።

፳፬ እንዲህም ብለው ጠየቁት። መምህር ሆይ፣ ሙሴ እንድ ሰው ልጅ ሳይወልድ ሲሞት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ አለ።

፳፭ ሰባት ወንድማማች በእኛ ዘንድ ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ሞተ፣ ዘርም ስለሌለው ሚስቱን ለወንድሙ ተወለቱ፤

፳፮ እንዲሁ ደግሞ ሁለተኛው ሦስተኛውም፣ እስከ ሰባተኛው ድረስ።

፳፯ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ሞተች።

፳፰ ሁሉ አግብተዋታልና በትንሣኤ ቀንስ፣ ከሰባቱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች?

፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ትሰታላችሁ።

፴ በትንሣኤስ እንደ እግዚአብሔር መላእክት በሰማይ ይሆናሉ እንጂ አያገቡም አይጋቡምም።

፴፩-፴፫ ሕዝቡም ይህን ስምተው በትምህርቱ ተገረሙ።

፴፬ ፈሪሳውያንም ሰዶቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው በሰሙ ጊዜ አብረው ተሰበሰቡ።

፴፭ ከእነርሱም አንድ ሕግ አዋቂ ሊፈትነው።

፴፮ መምህር ሆይ፣ ከሕግ ማናቸይቱ ትእዛዝ ታላቅ ናት? ብሎ ጠየቀው።

፴፯ ኢየሱስም እንዲህ አለው። ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍሰህም በፍጹም አሳብህም ውደድ።

፴፰ ታላቁቱና ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት።

፴፱ ሁለተኛይቱም ይህችን ትመሰላለች፣ እርሰዋም። ባልንጀራህን እንደ ነፍሰህ ውደድ የምትለው ናት።

፱ በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዛት ሕጉም ሁሉ ነቢያትም ተሰቅለዋል።

፲፱ ዳዊትስ ጌታ ብሎ ከጠራው፣ እንዴት ልጄ ይሆናል? አላቸው።

፳፱ እንድም ቃል ሰንኳ ይመልሰለት ዘንድ የተቻለው የለም። ከዚያ ቀንም ጀምሮ ወደ ፊት ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

፳፫

፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎ ነገራቸው።

፪ ጻፎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ተቀምጠዋል።

፫ ስለዚህ ያዘዙአችሁን ሁሉ እድርጉ ጠብቁትም፣ ነገር ግን እየተናገሩ እያደርጉትምና እንደ ሥራቸው አታድርጉ።

፬ ከባድና አስቸጋሪ ሸክም ተብትበው በሰው ትከሻ ይጭናሉ፣ እነርሱ ግን በጣታቸው ሰንኳ ሊነኩት አይወዱም።

፭ ለሰውም እንዲታዩ ሥራቸውን ሁሉ ያደርጋሉ፤ ስለዚህ አሸንክታባቸውን ያስፋሉ ዘርፉንም ያስረዝማሉ።

፮ በምሳም የከበሬታ ሰፍራ፣ በምኩራብም የከበሬታ ወንበር፣

፯ በገበያም ስላምታና። መምህር ሆይ መምህር ሆይ ተብለው እንዲጠሩ ይወዳሉ።

፰ እናንተ ግን። መምህር ተብላችሁ አትጠሩ፤ መምህራችሁ አንድ ስለ ሆነ እናንተም ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ።

፱ አባታችሁ እንዲ እርሱም የሰማዩ ነውና በምድር ላይ ማንንም። አባት ብላችሁ አትጥሩ።

፲ ሊቃኞችሁ እንድ እርሱም ክርስቶስ ነውና። ሊቃውንት ተብላችሁ አትጠሩ።

፲፩ ከእናንተም የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል።

፲፪ ራሱን ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳል፣ ራሱንም የሚያዋርድ ሁሉ ከፍ ይላል።

፲፫ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፣ መንግሥተ ሰማያትን በሰው ፊት ስለምትዘገ፡ ወዮላችሁ እናንተ አትገቡም የሚገቡትንም እንዳይገቡ ትከለክላላችሁ።

፲፬ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፣ በጸሎት ርዝመት እያመካኛችሁ የመበለቶችን ቤት ስለምትበሉ፣ ወዮላችሁ፤ ስለዚህ የባሰ ፍርድ ትቀበላላችሁ።

፲፭ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ አንድ ሰው ልታሳምኑ በባሕርና በደረቅ ስለምትዘሩ፤ በሆነም ጊዜ ከእናንተ ይልቅ ሁለት እጥፍ የባሰ የገሃነም ልጅ ስለምታደርጉት፤ ወዮላችሁ።

፲፮ እናንተ። ማንም በቤተ መቅደስ የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በቤተ መቅደስ ወርቅ የሚምል ግን በመሐላው ይያዛል የምትሉ፤ ዕውሮች መሪዎች፤ ወዮላችሁ።

፲፯ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፤ ማናቸው ይበልጣል? ወርቁ ነውን? ወይስ ወርቁን የቀደሰው ቤተ መቅደስ?

፲፰ ደግሚችሁም። ማንም በመሠዊያው የሚምል ምንም የለበትም፤ ማንም በላዩ ባለው መባ የሚምል ግን በመሐላው ይያዛል ትላላችሁ።

፲፱ እናንተ ደንቆሮዎችና ዕውሮች፤ ማናቸው ይበልጣል? መባው ነውን? ወይስ መባውን የሚቀድሰው መሠዊያው?

፳ እንግዲህ በመሠዊያው የሚምለው በእርሱና በእርሱ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል፤

፳፩ በቤተ መቅደስም የሚምለው በእርሱና በእርሱ በሚኖረው ይምላል፤

፳፪ በሰማይም የሚምለው በእግዚአብሔር ዙፋንና በእርሱ ላይ በተቀመጠው ይምላል።

፳፫ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ ከእዝሙድና ከእንሰላል ከከሙንም አሥራት ስለምታወጡ፤ ፍርድንና ምሕረትን ታማኝነትንም፤ በሕግ ያለውን ዋና ነገር ስለምትተው፤ ወዮላችሁ፤ ሌላውን ሳትተው ይህን ልታደርጉ ይገባችሁ ነበር።

፳፬ እናንተ ዕውሮች መሪዎች፤ ትንኝን የምታጠሩ ግመልንም የምትውጡ።

፳፭ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ በውስጡ ቅሚያና ስሰት ሞልቶ ሳለ የጽዋውንና የወጭቱን ውጭ ስለምታጠሩ፤ ወዮላችሁ።

፳፮ አንተ ዕውር ፈሪሳዊ፤ ውጭው ደግሞ ጥሩ እንዲሆን አስቀድመህ የጽዋውንና የወጭቱን ውስጡን አጥራ።

፳፯ እናንተ ግብዘች ጻፎችና ፈሪሳውያን፤ በውጭ አምረው የሚታዩ በውስጡ ግን የሙታን አጥንት ርኩስትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሰኑ መቃብሮችን ስለምትመስሉ፤ ወዮላችሁ።

፳፰ እንዲሁ እናንተ ደግሞ በውጭ ለሰው እንደ ጻድቃን ትታያላችሁ፤ በውስጣችሁ ግን ግብዝነትና ዓመፀኝነት ሞልቶባችኋል።

፳፱ እናንተ ግብዘኛ ጻፎችና ፈሪሳውያን፣ የነቢያትን መቃብር ስለምትሠሩ የጻድቃንንም መቃብር ስለምታሰብጡና።

፴ በአባቶቻችን ዘመን ኖረን በሆነሰ በነቢያት ደም ባልተባበርናቸውም ነበር ስለምትሉ፣ ወዮላችሁ።

፴፩ እንግዲያስ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደሆናችሁ በራሳችሁ ላይ ትመስክራላችሁ።

፴፪ እናንተ ደግሞ የአባቶቻችሁን መስፈሪያ ሙሉ።

፴፫ እናንተ እባቦች፣ የእፋኝት ልጆች፣ ከገሃነም ፍርድ እንዴት ታመልጣላችሁ?

፴፬ ስለዚህ፣ እነሆ፣ ነቢያትንና ጥበበኞችን ጻፎችንም ወደ እናንተ አልካለሁ፤ ከእነርሱም ትገድላላችሁ ትሰቅሉማላችሁ፣ ከእነርሱም በምኩራባችሁ ትገርፋላችሁ ከከተማም ወደ ከተማ ታሳድዳላችሁ፤

፴፭ ከጻድቁ ከእቤል ደም ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ የፈሰሰው የጻድቅ ደም ሁሉ ይደርስባችሁ ዘንድ።

፴፮ እውነት እላችኋለሁ፣ ይህ ሁሉ በዚህ ትውልድ ላይ ይደርሳል።

፴፯ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ነቢያትን የምትገድል ወደ እርስዎ የተላኩትንም የምትወግር፣ ደር ጫጩቶችዎን ከክንፎችዎ በታች እንደምትሰበሰብ ልጆችሽን እሰበሰብ ዘንድ ሰንት ጊዜ ወደድሁ! አልወደዳችሁም።

፴፰ እነሆ፣ ቤታችሁ የተፈታ ሆኖ ይቀርላችኋል።

፴፱ እላችኋለሁና፣ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም።

፳፬

፩ ኢየሱስም ከመቅደስ ወጥቶ ሄደ፣ ደቀ መዛሙርቱም የመቅደሱን ግንቦች ሊያሳዩት ቀረቡ።

፪ እርሱ ግን መልሶ። ይህን ሁሉ ታያላችሁን? እውነት እላችኋለሁ፣ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አላቸው።

፫ እርሱም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፣ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው። ንገረን፣ ይህ መቼ ይሆናል?

የመምጣትህና የዓለም መጨረሻ ምልክቱስ ምንድር ነው? አሉት።

፩ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ማንም እንዲያስታችሁ ተጠንቀቁ።

፪ ብዙዎች። እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በሰሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችንም ያስታሉ።

፫ ጦርንም የጦርንም ወሬ ትሰሙ ዘንድ አላችሁ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና ተጠበቁ፤ አትደንግጡ፤ ዳሩ ግን መጨረሻው ገና ነው።

፬ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ ራብም ቸነፈርም የምድርም መናወጥ በልዩ ልዩ ሰፍራ ይሆናል፤

፭ እነዚህም ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

፮ በዚያን ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጡአችኋል ይገድሉአችሁማል፤ ስለ ሰሜም በአሕዛብ ሁሉ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ።

፯ በዚያን ጊዜም ብዙዎች ይሰናከላሉ እርስ በርሳቸውም እሳልፈው ይሰጣጣሉ እርስ በርሳቸውም ይጣላሉ፤

፲፩ ብዙ ሐሰተኞች ነቢያትም ይነሣሉ ብዙዎችንም ያስታሉ፤

፲፪ ከዓመፅም ብዛት የተነሣ የብዙ ሰዎች ፍቅር ትቀዘቅዛለች።

፲፫ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

፲፬ ለአሕዛብም ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ በዚያን ጊዜም መጨረሻው ይመጣል።

፲፭ እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋትን ርኩሰት በተቀደሰችው ሰፍራ ቆሞ ስታዩ፤ እንባቢው ያስተውል፤

፲፮ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራራዎች ይሸሹ፤

፲፯ በሰገነትም ያለ በቤቱ ያለውን ሊወስድ አይውረድ፤

፲፰ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ።

፲፱ በዚያችም ወራት ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው።

፳ እነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ፤

፳፩ በዚያን ጊዜ ከዓለም መጀመሪያ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ያልሆነ እንግዲህም ከቶ የማይሆን ታላቅ መከራ ይሆናልና።

፳፪ እነዚያ ቀኖች ሰባ ጥፋት ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር፤ ነገር ግን እነዚያ ቀኖች ሰለ ተመረጡት ሰዎች ያጥራሉ።

፳፫ በዚያን ጊዜ ማንም። እነሆ፡ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም። ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ፤

፳፬ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፤ ቢቻላቸው ሰ የተመረጡትን እንኳ እስኪያሰቱ ድረስ ታላላቅ ምልክትና ድንቅ ያሳያሉ።

፳፭ እነሆ፡ አስቀድሜ ነገርኋችሁ።

፳፮ እንግዲህ። እነሆ፡ በበረሀ ነው ቢሉአችሁ፡ አትውጡ፤ እነሆ፡ በእልፍኝ ነው ቢሉአችሁ፡ አትመኑ፤

፳፯ መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ፡ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናል፤

፳፰ በድን ወዳለበት በዚያ አምራዎች ይሰበሰባሉ።

፳፱ ከዚያኛ ወራትም መከራ በኋላ ወዲያው ፀሐይ ይጨልማል፡ ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም፡ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ።

፴ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ። በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል፡ በዚያን ጊዜም የምድር ወገኖች ሁሉ ዋይ ዋይ ይላሉ፡ የሰው ልጅንም በኃይልና በብዙ ክብር በሰማይ ደመና ሲመጣ ያየታል፤

፴፩ መላእክቱንም ከታላቅ መለከት ድምፅ ጋር ይልካቸዋል፡ ከሰማያትም ዳርቻ እስከ ዳርቻው ከአራቱ ነፋሳት ለእርሱ የተመረጡትን ይሰበሰባሉ።

፴፪ ምሳሌውንም ከበለሰ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለሰልሰ ቅጠልዋም ሲያቈጠቀሩ፡ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ፤

፴፫ እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ሰታዩ በደጅ እንደ ቀረበ እውቁ።

፴፬ እውነት እላችኋለሁ፡ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም።

፴፭ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፡ ቃሌ ግን አያልፍም።

፴፮ ሰለዚያኛ ቀንና ሰለዚያኛ ሰዓት ግን ከአባት ብቻ በቀር የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን የሚያውቅ የለም።

፴፯ የኖሳ ዘመን እንደ ነበረ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናል።

፴፰ በዚያኛ ወራት ከጥፋት ውኃ በፊት፡ ኖሳ ወደ መርከብ

እስከገባበት ቀን ድረስ፡ ሲበሉና ሲጠጡ ሲያገቡና ሲጋቡም እንደ ነበሩ፡

፴፱ የጥፋት ውኃም መጥቶ ሁሉን እስከ ወሰደ ድረስ እንዳላወቁ፡ የሰው ልጅ መምጣት ደግሞ እንዲሁ ይሆናል።

፵ በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በእርሻ ይሆናሉ፤ አንዱ ይወሰዳል እንዲሁም ይቀራል፤

፵፩ ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዲቱ ትወሰዳለች እንዲቱም ትቀራለች።

፵፪ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታውቁምና እንግዲህ ነቁ።

፵፫ ያን ግን እወቁ፤ ባለቤት ከሌሊቱ በየትኛው ክፍል ሌባ እንዲመጣ ቢያውቅ ኖሮ፡ በነቃ ቤቱም ሊቆፈር ባልተወም ነበር።

፵፬ ስለዚህ እናንተ ደግሞ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ፡ የሰው ልጅ በማታሰቡበት ሰዓት ይመጣልና።

፵፭ እንኪያስ ምግባቸውን በጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰዎች ላይ የሾመው ታማኝና ልባም ባሪያ ማን ነው?

፵፮ ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው ያ ባሪያ ብፁዕ ነው፤

፵፯ እውነት እላችኋለሁ፡ ባለው ሁሉ ላይ ይሾመዋል።

፵፰ ያ ክፉ ባሪያ ግን። ጌታዬ እስኪመጣ ይዘገያል ብሎ በልቡ ቢያሰብ፡

፵፱ ባልንጀሮቹን ባሮች ሊመታ ቢጀምር ከሰካሮችም ጋር ቢበላና ቢጠጣ፡

፶ የዚያ ባሪያ ጌታ ባልጠበቃት ቀን ባላወቃትም ሰዓት ይመጣል፡

፶፩ ከሁለትም ይሰነጥቀዋል፡ እድሉንም ከግብዙኝ ጋር ያደርግበታል፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፳፭

፩ በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው መሸራውን ሊቀበሉ የወጡ አሥር ቆነጃጅትን ትመሰላላች።

፪ ከእነርሱም አምስቱ ሰነፎች አምስቱም ልባሞች ነበሩ።

፫ ሰነፎቹ መብራታቸውን ይዘው ከእነርሱ ጋር ዘይት አልያዙምና፤

፬ ልባሞቹ ግን ከመብራታቸው ጋር በማሰራቸው ዘይት ያዙ።

፳ መሸራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉ እንቅልፍ እንቅልፍ አላቸውና ተኙ።

፳፩ እኩል ሌሊትም ሲሆን። እነሆ፣ መሸራው ይመጣል፤ ትቀበሉት ዘንድ ውጤ የሚል ውካታ ሆነ።

፳፪ በዚያን ጊዜ እነዚያ ቆነጃጅት ሁሉ ተነሡና መብራታቸውን አዘጋጁ።

፳፫ ሰነፎቹም ልባሞቹን። መብራታችን ሊጠፋብን ነው፤ ከዘይታችሁ ሰጡን አሉአቸው።

፳፬ ልባሞቹ ግን መልሰው። ምናልባት ለእኛና ለእናንተ ባይበቃስ፤ ይልቅስ ወደሚሸጡት ሄዳችሁ ለራሳችሁ ግዙ አሉአቸው።

፳፭ ለገዙም በሄዱ ጊዜ መሸራው መጣ፣ ተዘጋጅተው የነበሩትም ከእርሱ ጋር ወደ ስርግ ገቡ፣ ደጁም ተዘጋ።

፳፮ በኋላም ደግሞ የቀሩቱ ቆነጃጅት መጡና። ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ፣ ክፈትልን አሉ።

፳፯ እርሱ ግን መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፤ አላውቃችሁም አለ።

፳፰ ቀንቱንና ሰዓቲቱን አታውቁምና እንግዲህ ንቁ።

፳፱ ወደ ሌላ አገር የሚሄድ ሰው ባሮቹን ጠርቶ ያለውን ገንዘብ እንደ ሰጣቸው እንዲሁ ይሆናልና፤

፳፲ ለእያንዳንዱ እንደ ዓቅሙ፣ ለአንዱ አምስት መክሊት ለአንዱ ሁለት ለአንዱም አንድ ሰጠና ወደ ሌላ አገር ወዲያው ሄደ።

፳፯ አምስት መክሊትም የተቀበለው ሄዶ ነገደበት ሌላም አምስት አተረፈ፤

፳፳ እንዲሁም ሁለት የተቀበለው ሌላ ሁለት አተረፈ።

፳፲፩ አንድ የተቀበለው ግን ሄዶ ምድርን ቁፈረና የጌታውን ገንዘብ ቀበረ።

፳፲፪ ከብዙ ዘመንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ መጣና ተቆጣጠራቸው።

፳፲፫ አምስት መክሊት የተቀበለውም ቀረበና ሌላ አምስት መክሊት አሰረክቦ። ጌታ ሆይ፣ አምስት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፣ ሌላ አምስት መክሊት አተረፍሁበት አለ።

፳፲፬ ጌታውም። መልካም፣ አንተ በጎ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቁቱ ታምነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

፳፲፭ ሁለት መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፣ ሁለት መክሊት ሰጥተኸኝ ነበር፤ እነሆ፣ ሌላ ሁለት መክሊት

አተረፍሁበት አለ።

፳፫ ጌታውም። መልካም፣ አንተ በጎ፣ ታማኝም ባሪያ፤ በጥቂቱ ታምነሃል፤ በብዙ እሾምሃለሁ። ወደ ጌታህ ደስታ ግባ አለው።

፳፬ አንድ መክሊትም የተቀበለው ደግሞ ቀርቦ። ጌታ ሆይ፤ ካልዘራህባት የምታጭድ ካልበተንህባትም የምትሰበሰብ ጨካኝ ሰው መሆንህን አውቃለሁ፤

፳፭ ፈራሀም ሄጄም መክሊትህን በምድር ቀበርሁት፤ እነሆ፤ መክሊትህ አለህ አለ።

፳፮ ጌታውም መልሶ እንዲህ አለው። አንተ ክፉና ሃኬተኛ ባሪያ፤ ካልዘራሁባት እንዳጭድ ካልበተንህባትም እንድሰበሰብ ታውቃለህን?

፳፯ ስለዚህ ገንዘቤን ለለዋጮች አደራ ልትሰጠው በተገባህ ነበር፤ እኔም መጥቼ ያለኝን ከትርፉ ጋር እወስደው ነበር።

፳፰ ስለዚህ መክሊቱን ውስዱበት አሥር መክሊትም ላለው ሰጡት፤

፳፱ ላለው ሁሉ ይሰጠዋልና ይበዛለትማል፤ ከሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል።

፴ የማይጠቅመውንም ባሪያ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጡት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

፴፩ የሰው ልጅ በክብሩ በሚመጣበት ጊዜ ከእርሱም ጋር ቅዱሳን መላእክቱ ሁሉ፤ በዚያን ጊዜ በክብሩ ዙፋን ይቀመጣል፤

፴፪ አሕዛብም ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ፤ እረኛም በጎቹን ከፍየሎች እንደሚለይ እርስ በርሳቸው ይለያቸዋል።

፴፫ በጎችን በቀኙ ፍየሎችንም በግራው ያቆማቸዋል።

፴፬ ንጉሡም በቀኙ ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል። እናንተ የእባቱ ቡሩካን፣ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረበት ጊዜ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ።

፴፭ ተርቤ አብልታችሁኛልና፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛልና፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና፤ ታርዜ አልብላችሁኛልና።

፴፮ ታምሜ ጠይቃችሁኛልና፤ ታሰሬ ወደ እኔ መጥታችኋልና።

፴፯ ጻድቃንም መልሰው ይሉታል። ጌታ ሆይ፤ ተርቦህ አይተን መቼ አበላንህሰ? ወይስ ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ?

፴፰ እንግዳ ሆነህሰ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለበሰንህ?

፴፱ ወይስ ታመህ ወይስ ታሰረህ አይተን መቼ ወደ አንተ መጣን?

፵ ንጉሡም መልሶ። እውነት እላችኋለሁ፤ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ወንድሞቼ ለአንዱ እንኳ ሰላደረጋችሁት ለእኔ አደረጋችሁት ይላቸዋል።

፵፩ በዚያን ጊዜ በግራው ያሉትን ደግሞ ይላቸዋል። እናንተ ርጉማን፣ ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ።

፵፪ ተርቤ አላበላችሁኝምና፣ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝምና፣ እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝምና፣

፵፫ ታርዜ አላለበሳችሁኝምና፣ ታምሜ ታሰሬም አልጠየቃችሁኝምና።

፵፬ እነርሱ ደግሞ ይመልሱና። ጌታ ሆይ፣ ተርበህ ወይስ ተጠምተህ ወይስ እንግዳ ሆነህ ወይስ ታርዘህ ወይስ ታመህ ወይስ ታሰረህ መቼ አይተን አላገለገልንህም? ይሉታል።

፵፭ ያን ጊዜ። እውነት እላችኋለሁ፤ ከሁሉ ከሚያንሱ ከእነዚህ ለአንዱ ሰላደረጋችሁት ለእኔ ደግሞ አላደረጋችሁትም ብሎ ይመልስላቸዋል።

፵፮ እነዚያም ወደ ዘላለም ቅጣት፣ ጻድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ።

፳፮

፩ ኢየሱስም እነዚህን ቃሎች ሁሉ በፈጸመ ጊዜ፣

፪ ለደቀ መዛሙርቱ። ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንዲሆን ታውቃላችሁ፤ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል አለ።

፫ በዚያን ጊዜ የካህናት አለቆች የሕዝብም ሽማግሎች ቀያፋ በሚባለው በሊቀ ካህናቱ ግቢ ተሰበሰቡ።

፬ ኢየሱስንም በተንኮል ሊያሰይዙት ለገድሉትም ተማከሩ፤

፭ ነገር ግን። በሕዝቡ ዘንድ ሁከት እንዳይነሣ በበዓል አይሆን አለ።

፮ ኢየሱስም በቢታንያ በለምጸሙ በስምዖን ቤት ሳለ፣

፯ እንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የበዛ ሸቱ የሞላው የአልባስጥርስ ብልቃጥ ይዛ ወደ እርሱ ቀረበች በማዕድም ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው።

፰ ደቀ መዛሙርቱም ይህን አይተው ተቈጡና። ይህ ጥፋት ለምንድር ነው?

፱ ይህ በብዙ ዋጋ ተሸጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና አሉ።
፲ ኢየሱስም ይህን አውቆ እንዲህ አላቸው። መልካም ሥራ ሠርታልኛለችና ሴቲቱን ስለ ምን ታደክሙአታላችሁ?

፲፩ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም፤

፲፪ እርሰዋ ይህን ሸቱ በሰውነቱ ላይ አፍሰሳ ለመቃብሬ አደረገች።

፲፫ እውነት እላችኋለሁ። ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በማናቸውም ስፍራ በሚሰበክበት እርሰዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርሰዋ መታሰቢያ እንዲሆን ይነገራል።

፲፬ በዚያን ጊዜ የአስቆሮቱ ይሁዳ የሚባለው ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ወደ ካህናት አለቆች ሄደ።

፲፭ ምን ልትሰጡኝ ትወዳላችሁ እኔም አሳልፌ እሰጣችኋለሁ? እነርሱም ሠላሳ ብር መዘኑለት።

፲፮ ከዚያችም ሰዓት ጀምሮ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ይሻ ነበር።

፲፯ በቁጣው በዓል በመጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው። ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ልናሰናዳልህ ትወዳለህ አሉት።

፲፰ እርሱም። ወደ ከተማ ከእገሌ ዘንድ ሄዳችሁ። መምህር። ጊዜዬ ቀርቦአል፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከአንተ ዘንድ ፋሲካን አደርጋለሁ ይላል በሉት አለ።

፲፱ ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ ፋሲካንም አሰናዱ።

፳ በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር በማዕድ ተቀመጠ።

፳፩ ሲበሉም። እውነት እላችኋለሁ። ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል አለ።

፳፪ እጅግም አዘነው እያንዳንዱ። ጌታ ሆይ፤ እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር።

፳፫ እርሱም መልሶ። ከእኔ ጋር እጅን በወጭቱ ያጠለቀ፤ እኔን አሳልፎ የሚሰጥ እርሱ ነው።

፳፬ የሰው ልጅ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወኖለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አለ።

፳፭ አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳም መልሶ። መምህር ሆይ፤ እኔ እሆንን? አለ፤ አንተ አልህ አለው።

፳፮ ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቈርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠና። እንካችሁ፦ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው አለ።

፳፯ ጽዋንም አንሥቶ አመሰግናም ሰጣቸው እንዲህም አለ። ሁላችሁ ከእርሱ ጠጡ፤

፳፰ ስለ ብዙዎች ለኃጢአት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው።

፳፱ ነገር ግን እላችኋለሁ፦ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር ከዚህ ከወይን ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ከዛሬ ጀምሮ አልጠጣውም።

፴ መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።

፴፩ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ የመንጋውም በጎች ይበተናሉ የሚል ተጽፎአልና፤

፴፪ ከተነሣሁ በኋላ ግን ወደ ገሊላ እቀድምችኋለሁ አላቸው።

፴፫ ጴጥሮስም መልሶ። ሁሉም በአንተ ቢሰናከሉ እኔ ከቶ አልሰናከልም አለው።

፴፬ ኢየሱስ። እውነት እልሃለሁ፤ በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው።

፴፭ ጴጥሮስ። ከአንተ ጋር መሞት እንኳ የሚያስፈልገኝ ቢሆን፤ ከቶ አልክድህም አለው። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ደግሞ እንደዚሁ አሉ።

፴፮ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር ጌቴሴማኒ ወደምትባል ሰፍራ መጣ ደቀ መዛሙርቱንም። ወዲያ ሄጄ ሰጸልይ ሳለ በዚህ ተቀመጡ አላቸው።

፴፯ ጴጥሮስንም ሁለቱንም የዘብዳዎሱን ልጆች ወሰደ ሊያዝን ሊተክዝም ጀመር።

፴፰ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቆዩ ከእኔም ጋር ትጉ አላቸው።

፴፱ ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በፊቱ ወደቀና ሲጸልይ። አባቴ፣ ቢቻልሰ፣ ይህች ጽዋ ከእኔ ትለፍ፤ ነገር ግን አንተ እንደምትወድ ይሁን እንጂ እኔ እንደምወድ አይሁን አለ።

፵ ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ፤ ተኝተውም አገኛቸውና ጴጥሮስን። እንዲሁም ከእኔ ጋር እንዲት ሰዓት እንኳ ልትተጉ አልቻላችሁምን?

፵፩ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉና ጸልዩ፤ መንፈስሰ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው።

፵፪ ደግሞ ሁለተኛ ሄዶ ጸለየና። አባቴ፣ ይህኝ ጽዋ ሳልጠጣት ታልፍ ዘንድ የማይቻል እንደ ሆነ፣ ፈቃድህ ትሁን አለ።

፵፫ ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው።

፵፬ ደግሞም ትቶአቸው ሄደ፣ ሦስተኛም ያንኑ ቃል ደግሞ ጸለየ።

፵፭ ከዚያ ወዲያ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጥቶ። እንግዲህስ ተኝ ሰረፋም፤ እነሆ፣ ሰዓቲቱ ቀርባለች የሰው ልጅም በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል።

፵፮ ተነሡ። እንሂድ፤ እነሆ፣ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል አላቸው።

፵፯ ይህንም ገና ሲናገር፣ እነሆ፣ ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፣ ከእርሱም ጋር ብዙ ሕዝብ ሰይፍና ጌመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሎች ዘንድ መጡ።

፵፰ አሳልፎ የሚሰጠውም። የምሰመው እርሱ ነው፤ ያዙት ብሎ ሞልክት ሰጥቶአቸው ነበር።

፵፱ ወዲያውም ወደ ኢየሱስ ቀረበና። መምህር ሆይ፣ ሰላም ለእንተ ይሁን ብሎ ሳመው።

፶ እየሱስም። ወዳጄ ሆይ፣ ለምን ነገር መጣህ? አለው። በዚያን ጊዜ ቀረቡ እጃቸውንም በኢየሱስ ላይ ጭነው ያዙት።

፶፩ እነሆም፣ ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ እጁን ዘርግቶ ሰይፋን መዘዘና የለቀ ካህናቱን ባሪያ መትቶ ጀሮውን ቈረጠው።

፶፪ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አለው። ሰይፍ የሚያነሡ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉና ሰይፍህን ወደ ሰፍራው መልሰ።

፶፫ ወይስ አባቴን እንድለምን እርሱም አሁን ከአሥራ ሁለት ጭፍሮች የሚበዙ መላእክት እንዲሰድልኝ የማይቻል ይመስልሃልን?

፶፬ እንዲህ ከሆነሰ። እንደዚህ ሊሆን ይገባል የሚሉ መጻሕፍት እንዴት ይፈጸማሉ?

፶፭ በዚያን ሰዓት ኢየሱስ ለሕዝቡ። ወንበዴን እንደምትይዙ ሰይፍና ጌመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ ወጣችሁን? በመቅደስ ዕለት ዕለት እያሰተማርሁ ከእናንተ ጋር ሰቀመጥ ሳለሁ አልያዛችሁኝም።

፶፮ ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነ የነቢያት መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ነው አለ። በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ትተውት ሸሹ።

፶፯ ኢየሱስን የያዙትም ጻፎችና ሽማግሎች ወደ ተከማቹበት ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀያፋ ወሰዱት።

፶፰ ጴጥሮስ ግን እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ድረስ ሩቅ ሆኖ ተከተለው። የነገሩንም ፍጻሜ ያይ ዘንድ ወደ ውስጥ ገብቶ ከሎሌዎቹ ጋር ተቀመጠ።

፶፱ የካህናት አለቆችና ሽማግሎች ሸንጎውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ የሐሰት ምስክር ይፈልጉ ነበር። አላገኙም፤

፷ ሰዙም የሐሰት ምስክሮች ምንም ቢቀርቡ አላገኙም።

፷፩ በኋላም ሁለት ቀርበው። ይህ ሰው። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ በሦስት ቀን ልሠራው እችላለሁ ብሎአል አሉ።

፷፪ ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ። እነዚህ ለሚመሰክሩብህ አንድ ሰንኳ አትመልሰህምን? አለው።

፷፫ ኢየሱስ ግን ዝም አለ። ሊቀ ካህናቱም። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ የሆንህ እንደ ሆነ እንድትነገረን በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ አለው።

፷፬ ኢየሱስም። አንተ አልህ ነገር ግን እላችኋለሁ። ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለው።

፷፭ በዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ልብሱን ቀደ። ተሳድቦአል እንግዲህ ወዲህ ምስክሮች ስለ ምን ያሰፈልገናል? እነሆ። ስድቡን አሁን ሰምታችኋል፤ ምን ይመስላችኋል? አለ።

፷፮ እነርሱም። ሞት ይገባዋል ብለው መለሱ።

፷፯ በዚያን ጊዜ በፊቱ ተፋብት፤ ጎሰሙትም። ሌሎችም በጥፊ መትተው። ክርስቶስ ሆይ። በጥፊ የመታህ ማን ነው?

፷፰ ትንቢት ተናገርልን አሉ።

፷፱ ጴጥሮስም ከቤት ውጭ በአጥሩ ግቢ ተቀምጦ ነበር፤ እንዲት ገረድም ወደ እርሱ ቀርባ። አንተ ደግሞ ከገለላው ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አላችው።

፸ እርሱ ግን። የምትዩውን አላውቀውም ብሎ በሁሉ ፊት ካደ።

፸፩ ወደ በሩም ሲወጣ ሌላይቱ አየችውና በዚያ ላሉት። ይህ ደግሞ ከናዘሬቱ ከኢየሱስ ጋር ነበረ አላች።

፸፪ ዳግመኛም ሰምል። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ካደ።

፸፫ ጥቂትም ቈይተው በዚያ ቆመው የነበሩ ቀርበው ጴጥሮስን። አነጋገርህ ይገልጥሃልና በእውነት አንተ ደግሞ ከእነርሱ ወገን ነህ አሉት።

፳፬ በዚያን ጊዜ። ሰውየውን አላውቀውም ብሎ ሊራገምና ለምል ጀመረ። ወዲያውም ደር ጮኹ።

፳፭ ጴጥሮስም። ደር ሳይጮኹ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው፤ ወደ ውጭም ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀሰ።

፳፯

፩ ሲነጋም የካህናት አለቆችና የሕዝቡ ሽማግሎች ሁሉ ለገድሉት በኢየሱስ ላይ ተማከሩ፤

፪ አሰረውም ወሰዱት፣ ለገዢው ለጴጥሮስም ጴጥሮስም አሳልፈው ሰጡት።

፫ በዚያን ጊዜ አሳልፎ የሰጠው ይሁዳ እንደ ተፈረደበት አይቶ ተጸጸተ፣ ሠላሳውንም ብር ለካህናት አለቆችና ለሽማግሎች መልሶ።

፬ ንጹሕ ደም አሳልፎ በመሰጠቱ በድያለሁ አለ። እነርሱ ግን። እኛስ ምን አገደን? አንተው ተጠንቀቅ አሉ።

፭ ብሩንም በቤተ መቅደስ ጥሎ ሄደና ታንቆ ሞተ።

፮ የካህናት አለቆችም ብሩን አንሥተው። የደም ዋጋ ነውና ወደ መገ ልንጨምረው አልተፈቀደም አሉ።

፯ ተማክረውም የሸክላ ሠሪውን መሬት ለእንግዶች መቃብር ገዙበት።

፰ ስለዚህ ያ መሬት እስከ ዛሬ ድረስ የደም መሬት ተባለ።

፱ በዚያን ጊዜ በነቢዩ በኤርምያስ የተባለው። ከእስራኤል ልጆችም እንዳንደቹ የገመቱትን፣ የተገመተውን ዋጋ ሠላሳ ብር ያዙ።

፲ ጌታም እንደዘዘኝ ስለ ሸክላ ሠሪ መሬት ሰጡት። የሚል ተፈጸመ።

፲፩ ኢየሱስም በገዢው ፊት ቆመ፤ ገዢውም። የእይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? ብሎ ጠየቀው፤ ኢየሱስም። አንተ አልህ አለው።

፲፪ የካህናት አለቆችም ሽማግሎችም ሲከሱት ምንም አልመለሰም።

፲፫ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ። ሰንት ያህል እንዲመሰክሩብህ አትሰማምን? አለው።

፲፬ ገዢውም እጅግ እስኪደነቅ ድረስ እንዲት ቃል ሰንኳ አልመለሰለትም።

፲፭ በዚያም በዓል ሕዝቡ የወደዱትን እንድ እሰረኛ ሊፈታላቸው ለገዢው ልማድ ነበረው።

፲፮ በዚያን ጊዜም በርባን የሚባል በጣም የታወቀ እስረኛ ነበራቸው።

፲፱ እንግዲህ እነርሱ ተሰብስበው ሳሉ ጲላጦስ። በርባንን ወይስ ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤

፲፳ በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

፲፱ እርሱም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ሳለ ሚሰቱ። ስለ እርሱ ዛሬ በሕልም እጅግ መከራ ተቀብያለሁና በዚያ ጻድቅ ሰው ምንም አታድርግ ብላ ላከችበት።

፳ የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ግን በርባንን እንዲለምኑ ኢየሱስን ግን እንዲያጠፉ ሕዝቡን አባበሉ።

፳፩ ገዢውም መልሶ። ከሁለቱ ማንኛውን ልፈታላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው፤ እነርሱም። በርባንን አሉ።

፳፪ ጲላጦስ። ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን እንግዲህ ምን ላድርገው? አላቸው፤ ሁሉም። ይሰቀል አሉ።

፳፫ ገዢውም። ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድር ነው? አለ፤ እነርሱ ግን። ይሰቀል እያሉ ጩኸት አበዙ።

፳፬ ጲላጦስም ሁከት እንዲጀመር እንጂ እንዳች እንዳይረባ ባየ ጊዜ፥ ውኃ እንሥቶ። እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፤ እናንተ ተጠንቀቁ ሲል በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ።

፳፭ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው። ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን አሉ።

፳፮ በዚያን ጊዜ በርባንን ፈታላቸው፥ ኢየሱስን ግን ገርፎ ሊሰቀል አሳልፎ ሰጠ።

፳፯ በዚያን ጊዜ የገዢው ወታደሮች ኢየሱስን ወደ ገዢው ግቢ ውሰጥ ወሰዱት ጭፍራውንም ሁሉ ወደ እርሱ አከማቹ።

፳፰ ልብሱንም ገፈው ቀይ ልብስ አለበሱት፥

፳፱ ከእሾህም እክሊል ጎንጉነው በራሱ ላይ፥ በቀኝ እጅም መቃ አኖሩ፥ በፊቱም ተንበርክከው። የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፥ ስላም ለእንተ ይሁን እያሉ ዘበቱበት፤

፴ ተፋብትም መቃውንም ይዘው ራሱን መቱት።

፴፩ ከዘበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፥ ልብሱንም አለበሱት ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

፴፪ ሲወጡም ሰምዖን የተባለው የቀሬናን ሰው አገኘ፤ እርሱንም መስቀሉን ይሸከም ዘንድ አስገደዱት።

፴፫ ትርጓሜው የራስ ቅል ሰፍራ ወደሚሆን ጎልጎታ ወደሚባለው ሰፍራ በደረሱ ጊዜም፥

፴፬ በሐምት የተደባለቀ የወይን ጠጅ ሊጠጣ አቀረቡለት፤ ቀምሶም ሊጠጣው አልወደደም።

፴፭ ከሰቀሉትም በኋላ ልብሱን ዕጣ ጥለው ተካፈሉ።

፴፮ በዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር።

፴፯ ይህ ኢየሱስ የአይሁድ ንጉሥ ነው የሚል የክሱን ጽሕፈት ከራሱ በላይ አኖሩ።

፴፰ በዚያን ጊዜ ሁለት ወንበዶች አንዱ በቀኝ አንዱም በግራ ከእርሱ ጋር ተሰቀሉ።

፴፱ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና።

፵ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራው፤ ራሱህን አድን፤ የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመሰቀል ውረድ አሉት።

፵፩ እንዲሁም ደግሞ የካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሸማግሎች ጋር እየዘበቱበት እንዲህ አሉ።

፵፪ ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ሊያድን አይችልም፤ የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ፤ አሁን ከመሰቀል ይውረድ እኛም እናምንበታለን።

፵፫ በእግዚአብሔር ታምኖአል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደውስ አሁን ያድነው።

፵፬ ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዶች ደግሞ ያንኑ እያሉ ይነቅፉት ነበር።

፵፭ ከሰድስት ሰዓትም ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ።

፵፮ በዘጠኝ ሰዓትም ኢየሱስ። ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ይህም። አምላኬ አምላኬ፤ ሰለ ምን ተውኸኝ? ማለት ነው።

፵፯ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ሰምተው። ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ።

፵፰ ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጠ፤ ሰፍነግሞ ይዞ ሆምጣጤ ሞላበት፤ በመቃም አድርጎ አጠጣው።

፵፱ ሌሎቹ ግን። ተው፤ ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደ ሆነ እንይ አሉ።

፶ ኢየሱስም ሁለተኛ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱን ተው።

፶፩ እነሆም፤ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ፤ ምድርም ተናወጠች፤ ዓለቶችም ተሰነጠቁ፤

፶፪ መቃብሮችም ተከፈቱ፤ ተኝተው ከነበሩትም ከቅዱሳን ብዙ ሥጋዎች ተነሡ።

፶፫ ከትንሣኤውም በኋላ ከመቃብሮች ወጥተው ወደ ቅድስት ከተማ ገቡና ለብዙዎች ታዩ።

፶፬ የመቶ አለቃም ከእርሱም ጋር ኢየሱስን የሚጠብቁ መናወጡንና የሆነውን ነገር አይተው። ይህ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ ብለው እጅግ ፈሩ።

፶፭ ኢየሱስን እያገለገሉ ከገለገሉ የተከተሉት ብዙ ሴቶች በሩቅ ሆነው ሲመለከቱ በዚያ ነበሩ፤

፶፮ ከእነርሱም መግደላዊት ማርያምና የያዕቆብና የዮሳ እናት ማርያም የዘብዳዎስም የልጆቹ እናት ነበሩ።

፶፯ በመሸም ጊዜ ዮሴፍ የተባለው ባለ ጠጋ ሰው ከእርማትያስ መጣ፤ እርሱም ደግሞ የኢየሱስ ደቀ መዛሙር ነበረ፤

፶፰ ይኸውም ወደ ጲላጦስ ቀርቦ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው።

፶፱ ጲላጦስም እንዲሰጡት አዘዘ። ዮሴፍም ሥጋውን ይዞ በንጹሕ በፍታ ከፈነው።

፷ ከዓለት በወቀረው በአዲሱ መቃብርም አኖረው፤ በመቃብሩም ደጃፍ ታላቅ ድንጋይ አንከባሎ ሄደ።

፷፩ መግደላዊት ማርያምም ሁለተኛይቱም ማርያም በመቃብሩ አንጻር ተቀምጠው በዚያ ነበሩ።

፷፪ በማግሥቱም ከመዘጋጀት በኋላ በሚሆነው ቀን፣ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ወደ ጲላጦስ ተሰበስቡና።

፷፫ ጌታ ሆይ፣ ያ አሳች በሕይወቱ ገና ሳለ። ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለሁ እንዳለ ትዝ አለን።

፷፬ እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ መጥተው በሌሊት እንዳይሰርቁት ለሕዝቡም። ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ፣ የኋለኛይቱ ሰሕተት ከፊተኛይቱ ይልቅ የከፋች ትሆናለችና መቃብሩ እስከ ሦስተኛ ቀን ድረስ እንዲጠበቅ እዘዝ አሉት።

፷፭ ጲላጦስም። ጠባቆች አሉአችሁ፤ ሄዳችሁ እንዳወቃችሁ አሰጠብቁ አላቸው።

፷፮ እነርሱም ሄደው ከጠባቆች ጋር ድንጋዩን አትመው መቃብሩን አሰጠባቸው።

፳፰

፩ በሰንበትም መጨረሻ መጀመሪያው ቀን ሲነጋ መግደላዊት ማርያምና ሁለተኛይቱ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ መጡ።

፪ እነሆም፡ የጌታ መልአክ ከሰማይ ስለ ወረደ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ቀርቦም ድንጋዩን አንከባሎ በላዩ ተቀመጠ።

፫ መልኩም እንደ መብረቅ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበረ። ጠባቆቹም እርሱን ከመፍራት የተነሣ ተናወጡ እንደ ሞቱም ሆኑ።

፬ መልአኩም መልሶ ሴቶቹን አላቸው። እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንድትሹ አውቃለሁና፤

፭ እንደ ተናገረ ተነሥቶአልና በዚህ የለም፤ የተኛበትን ሰፍራ ኑና እዩ።

፮ ፈጥናችሁም ሂዱና። ከሙታን ተነሣ፡ እነሆም፡ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል በዚያም ታዩታላችሁ ብላችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ንገሩአቸው።

፯ እነሆም፡ ነገርኋችሁ። በፍርሃትና በታላቅ ደስታም ፈጥነው ከመቃብር ሄዱ፤ ለደቀ መዛሙርቱም ሊያወሩ ርጡ።

፱ እነሆም፡ ኢየሱስ አገኛቸውና። ደስ ይበላችሁ አላቸው። እነርሱም ቀርበው አገሩን ይዘው ሰገዱለት።

፲ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ፡ አትፍሩ፤ ሄዳችሁ ወደ ገሊላ እንደሄዱ ለወንድሞቹ ተናገሩ፡ በዚያም ያዩኛል አላቸው።

፲፩ ሲሄዱም ሳሉ እነሆ፡ ከጠባቆቹ አንዳንድ ወደ ከተማ መጥተው የሆነውን ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩ።

፲፪ ከሸማግሎች ጋርም ተሰብስበው ተማከሩና ለጭፍሮች ብዙ ገንዘብ ሰጥተዋቸው።

፲፫ እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ።

፲፬ ይህም በገዢው ዘንድ የተሰማ እንደ ሆነ፡ እኛ እናስረዳዋለን እናንተም ያለ ሥጋት እንድትሆኑ እናደርጋለን አሉአቸው።

፲፭ እነርሱም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ አስተማሩአቸው አደረጉ። ይህም ነገር በአይሁድ ዘንድ እስከ ዛሬ ድረስ ሲወራ ይኖራል።

፲፮ አሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት ግን ኢየሱስ ወዳዘዛቸው ተራራ ወደ ገሊላ ሄዱ።

፲፯ ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፤ የተጠራጠሩ ግን ነበሩ።

፲፰-፳ ኢየሱስም ቀረበና እንዲህ ብሎ ተናገራቸው። ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጠኝ።

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7